

MAŚLO

PODWAWELSKIE TYGODNIK BEZPARTYJNY

Prenumerata miesięcznie 1'35 zł. —
Kwartalnie 4'00 zł. — Półrocznie 8'00
—: Rocznie 16'— złotych. —:

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Kraków, ul. Stolarska 6 Tel. 11018
MONTO CZEKOWE P. K. O. Nr. 409-580.

CENY OGŁOSZEŃ.	
1. strona wiersz	75 groszy.
Kronika	50 "
Nadesłane	40 "
Zwykłe	20 "

„PAMIĘTAJ, ŻE JEŚLI COKOLWIEK KUPUJESZ U ŻYDA LUB SPRZEDAJESZ ŻYDOWI, DAJESZ MU ZARÓBEK I TYM ZARÓBKIEM POWIEKSZASZ MAJĄTEK ŻYDOWSKI, A ZMNIEJSZASZ NASZ MAJĄTEK POLSKI”

ZAKŁAD

TECHNICZNO-DENTYSTYCZNY

Stanisława Strzelbickiego

Kraków, Florjańska 1. 15 Kraków.

Żydzi, a wszechświatowe bezrobocie.

ZESTAWIENIE LICZBOWE BEZROBOCIA NA CAŁYM ŚWIECIE.

Kraków, dnia 29 stycznia br.

Niemasz obecnie kraju prawie, który nie dałoby się we znaki bezrobociu, wywołane przez światowy kryzys gospodarczy. Zastanawiając się nad tym kryzysem, mimowoli nasuwa się myśl, że groźne to przesilenie gospodarcze wywołali ci, którym zawsze zależy na łowieniu ryb w mętnej wodzie — Żydzi, w których rękach znajduje się kapitał świata, którzy na wojnie nic nie stracili a przeciwnie się zubożyci. Żydzi mogliby kryzysowi zaradzić i bezrobociu przeciwdziałać, co, kiedy im właśnie zależy na tym, by jak największe panowało niezadowolenie społeczeństwa w najwybitniejszych krajach, a jak największe rozgoryczenie i roznamiętnienie nie wśród bezkrytycznych mas.

Jeżeli rozejrzemy się wśród państw, najczęściej dotkniętych kryzysem a co za tem idzie bezrobociem, to zauważymy, że najczęściej cierpią te państwa, które najwięcej są uprzemysłowione i z którymi Żydzi posiadają swoje obrachunki. Przekonajmy się o tem na podstawie cyfr.

Na czele kroczą Niemcy, które na 60 kilka milionów mieszkańców mają przeszło 4 miliony bezrobotnych. Dalej Stany Zjednoczone, mające na 120 milionów ludności 6—7 milionów ludzi bez pracy. Anglia na niecałe 40 milionów posiada blisko 2 i pół miliona bezrobotnych. Japonia na dalekim wschodzie liczy blisko 400 tys. łaknących pracy i chleba. Dalej już liczy my tylko na setki względ. dziesiątki tysięcy. Polska około 300 tysięcy, — Austria 262000, Australia 190000, Belgia 100 tys., Holandia 46000, Szwecja 43000, Czechosłowacja 61000, Danja 44 tys., Węgry 20000, Kanada 21000, Irlandia 20000, Szwajcaria 18000, — Gdańsk 10000, Francja 10000, Finlandia 10000, Norwegia 8000, Jugosławia 4700, Łotwa 3200.

Widzimy zatem, że największe po-

tegi przemysłowe Niemcy, Stany Zjednoczone, Anglia wykazują horrendalne wprost cyfry bezrobotnych i że

państwa te w następstwie pociągnąć musiały w wir kryzysu mniejsze państwa, gospodarczo zależne od nich.

Nagonka żydów na Anglię.

Na światowym terenie polityki Żydzi najczęściej się liczą właśnie z temi potęgami, które najczęściej są uświadamione a zatem z Anglią, Stanami Zjednoczonymi i Niemcami. Syjonizm

Mimowoli nasuwa się myśl, że kryzys ten w Anglii wywołali Żydzi rozmyślnie, aby rozgoryczyć do najwyższego stopnia lud angielski i przy rozterkach wewnętrznych, jakie tam pa-

dwa lata dla imigracji, a zatem także i dla Żydów, którzy to zamknięcie granicy odczuwają najbardziej. Amerykanie odwracają się od nich, starają się rugować ich z posad prywatnych, z wielkich przedsiębiorstw i banków, odgradzają się od nich murem chińskim, by nie zdołali utrwalić swych wpływów w rządzie państwa, w administracji państwowej i stąd ta ich zemsta i 7 milionów bezrobotnych. Sądzą, że w ten sposób złamią siłę i wiarę w siebie dumnych i butnych yankee'ów.

Wojna podjazdowa z Niemcami.

Z Niemcami również mają nie byle jakie obrachunki. Odkąd najczynniejszym i najgłośniejszym w Niemczech stał się niebezpieczny dla pokoju świata Hitler, z tą samą chwilą zaczął się utwierdzać silny prąd antysemicki w tem państwie. Żydzi wiedzą, że niech tylko Hitlerowcy dostaną się do rządów, to z nimi i ich wpływami gospodarczymi i politycznymi w Niemczech koniec. Przecież nikt inny, tylko Hitlerowcy domagają się a) usunięcia wszystkich Żydów ze wszystkich urzędów publicznych, b) wykluczenia rasy żydowskiej z całego życia społecznego, c) odebrania im obywatelstwa niemieckiego, d) konfiskaty wszelkich banków żydowskich na rzecz Rzeszy Niemieckiej, e) usunięcia sędziów i przechrztów Żydów ze sądów, f) nienużawiania przechrztów nawet w trzecim pokoleniu za Niemców-chrześcjan itd. Widzimy więc, że Hitlerowcy dążą do odżyczenia Niemiec.

Nic więc dziwnego, że Żydom zależy na tem, by w państwie tem jak najdłużej istniał zamęt społeczny i polityczny, by powoli mógł znnowu z tych zamieszek wykuć dla siebie kapitał.

Wszelkie inne kryzysy gospodarcze, jakie dotknęły poszczególne państwa Europy są tylko następstwem przesilenia gospodarczego, wywołanego sztucznie przez Żydów w powyższych trzech państwach, najczęściej uprzemysłowionych, w których robotnik przemysłowy najpodatniejszy tworzy dla nich materiał do przeprowadzenia ich celów i ich zamysłów.

INSTRUMENTY MUZYCZNE
NUTY
NA WSZELKIE ZESPOŁY ORKIESTRAINE
»KRESY« **CIESZYN**
STARY TARG 6
FACHOWA POMOC PRZY ORGANIZOWANIU ORKIESTR
DOGODNE WARUNKI SPŁATY
OBSZERNE ILUSTROWANE KATALOGI DARMO!

właśnie w ostatnich czasach podnosi coraz natarczywiej swój głos i coraz namiętniej domaga się od świata wzgl. Anglii, jako mandatarjusza Ligi Narodów, przyznania im Palestyny na wyłączną własność. Jak i co ma się zrobić ze zamieszkującymi tam od wieków Arabami, o to ich głowa nie boli.

nają, wymórz na Anglii przyznanie im Palestyny.

Jeżeli więc chodzi im o wzniecenie zamętu wewnętrznego w W. Brytanii, to osiągnęli swój zamiar, nie udało im się atoli osiągnąć ustępstw na rzecz Palestyny.

Żydzi przeciw Stanom Zjednoczonym

Stany Zjednoczone, najbogatsza potęga świata, zamyka swe granice na

OBUWIE

NAJLEPSZYCH TOWARÓW
RĘCZNEJ PRODUKCJI
Z WŁASNYCH PRACOWNI

PO NAJNIZSZYCH CENACH

POLECA

„FRANKO“

KRAKÓW,
FLORJAŃSKA 29
(w śieni)

WYTKÓRNA OBUWIA

NA SKŁADZIE

BOGATY WYBÓR!!

PRZYJMUJE SIĘ

ZAMÓWIENIA DO MIARY!

OSZCZĘDZAJCIE! — PRZEZ KUPNO DOBREGO OBUWIA!!

SYMFONIA

NOWO OTWARTY, CHRZEŚCJAŃSKI SKŁAD GRAMOFONÓW.
PŁYT INSTRUMENTÓW, PRZYBORÓW MUZYCZNYCH I RADJOWYCH
UL. WIŚLNA 1. 10.

KRAKÓW, NATALJA PAPŁA KRAKÓW.

— BYŁA DŁUGOLETNIA KIEROWNICZKA FIRMY BERGER —

Wichłactwa żydowskie zawsze planowe i celowe — dowód Rosja.

Spojrzymy na Rosję. Potężny ten kolos na glinianych nogach runął u schyłku wojny z piedestału swej wielkości.

Władzę w państwie obejmuje pełen najlepszych chęci lecz chwiejny i słaby Kierenski. Rozpoczyna się era polityczna i układania się o podział wielkiego dziedzictwa, pozostawione go przez carów, nad którym jeszcze ani powaga rządów ani siła bagietów nie zapanowała. Rozpoczyna się rozpolitykowanie ciemnych mas ludowych, istny handel o wpływy nad ludem. Demagogia, przyrzeczenia nieziszczalne i nie do przeprowadzenia, świecą triumfy wśród tej orgii roznamienionych umysłów. A tymczasem nie próżnują żydzi. W otoczeniu Lenina, wysłanego w zapłombowanym wagonie do Rosji, jedzie żydek Bronstein Trozki, znany w Nowym Yorku na początku wojny jako „the soap box speaker”, mówca na skrzyni od mydła, gdyż na ulicach tego potężnego miasta wygłaszał jako redaktor socjalistycznego tygodnika rosyjskiego przeciwwojenne mowy ze skrzyni od mydła, dopóki mu tego nie zabronił rząd amerykański. Zagarnąć w swe posiadanie olbrzymią Rosję, stanąć twardą stopą na karku rosyjskiego murzyka, dobrać się do bezcennych skarbów domu carskiego i możliwych rodów rosyjskich, eksploatować niewyczerpane zapasy ziemi rosyjskiej, dyktować prawa ludności i pławic się w krwi chrześcijańskiej, oto cel, oto wytyczna, dla której Trozki wysłany został do Rosji.

ROZPOCZĘŁY SIĘ ORGJE ZDEGENEROWANYCH ZMYŚŁÓW I HEKATOMBA OFIAR ZEZWIERZĘCIA ŻYDOWSKIEGO.

I świat cały osłupiał, zgrozą zdjęty, patrząc, co się w Rosji dzieć zaczęło. Niczem wobec tych wyrafinowanych okrucieństw, za namową żydów

popelnianych, którzy jak karaluchy powychodzili z otchłani i czeluści, do wiadzy się dorywając, wobec tych masowych rozstrzeliwań, wobec deportacji w najokrutniejszych warunkach, wobec gnicia po najwstrętniejszych lochach tysięcy i tysięcy niewinnych ofiar, wobec niewoli duchowej i fizycznej, napięcia do najwyższego stopnia nerwów ludzkich, były prześladowania chrześcijan za czasów Nerona, owe płonące pochodnie, owe rzucania wyznawców Chrystusowych na rozdarcie dzikim zwierzętom. „O rękę karaj, nie ślepy miecz”, nie ten miecz, Boże Wielki i Sprawiedliwy, karaj owych oprawców rosyjskich, co tylko rozkazy wykonywali, wyroki dopełniali, lecz tę rękę, która mieczem tym kierowała — żydów.

Krzyk trwogi przeszywa świat cały. Rozważa się myśl międzynarodowej ekspedycji karnej do Rosji. Unicestwiają ją żydzi, bo nie dość jeszcze wysoka ta góra Ararat, usypiana z kości niewinnie wymordowanych za namową żydów, nie dość głębokie i obszerne to Morze Czerwone krwi, wytoczonej za poduszczeniem żydów z narodu rosyjskiego. Nie dość jeszcze zrabowana Rosja, nie dość zdemoralizowana i wygłodzona ludność, nie dość pochylający karki przed potęgą żydowską naród rosyjski. Żyje przecież Ukrzyżowany przed blisko 2-ma tysiącami lat przez nich, przez żydów, w kościołach, szkołach, w sercach ludności, więc trzeba go wytepić z nich, trzeba Go na nowo ukrzyżować, trzeba pamiętać o nim nawet wyrwać, że kiedyś żył, kiedyś działał kiedyś uczył.

„NIE ZABIJAJ”

by zagony nowe móżdżki puścić na zachód, na strupieszającą ze zgrozy ludzkość odrętwiałą z przerażenia Europy.

Żydzi przeciw Polsce.

Polska? Ten nowotwór pokoju wersalskiego suchotniczy tylko prowadzić powinien żywot, by nam, rozumowali żydzi, nie przeszkadzał w osiągnięciu naszych celów. Gdańska się Polakom zachciewa, by móżdżki oddychać na świat cały i rósć w siły?

Niedoczekanie ich! Na co mamy Lloyd George'a, z żydówką ożenionego w Anglii. Nie można Gdańska do Niemiec przyłączyć, to niech będzie Wolne Miastem i siedliskiem antypolskiej prowokacji. Na Mazury kroją, by wygłodzić północne Wschodnie Prusy, niechaj parodia plebiscytu, dokonana w najniekorzystniejszych dla Polski warunkach o przynależności zadecyduje. Górny Śląsk cały chciałby Naród Polski wziąć w posiadanie, niech plebiscyt postanowi.

Więc trzeba tę Polskę zrujnować gospodarczo, trzeba w niej wywołać rozruchy, rokosze, bunt

Mamy przecież w Polsce, rozumuje rząd anonimowego państwa miliony naszych współbraci, co na zaburzeniach w państwach żerują a nam oddają w ręce kapitał świata. Mamy w Polsce oddany nam duszą i ciałem socjalizm, stworzony przez naszego mądrego współwice Chajma Mordochaj, którego zachloroformowane do tąd rzesze robotnicze czczą jako swego Oswobodziciela Karola Marxa.

I kiedy na całym świecie wywołano kryzys gospodarczy, kiedy miliony pustych żołądków napróżno łakną chleba a miliony rąk wyciągają się po pracę, to nieodrodnym synowem Judy nową demagogicznym prowodyrom ludu bezkrytycznego rzucili zabawkę —

WYGRYWANIE NA NAJNIŻSZYCH INSTYKTACH LUDZKICH, GŁODEM NAPRĘŻONYCH — ŻEROWANIE NA BEZROBOTNYCH.

I powtarza się dawna historia z czasów Kierenskiego. Sfora ogłupiaczy bezkrytycznych mas, głodem i brakiem pracy rozjątrzonych, rozbiegła się po całym kraju, by jątrzyć, judzić, wicherzyć, buntować, do nierozważnych pchać czynów. I zaślepieni ci prowodyrzy, ci zbawcy rzekomi glo-

wnych zastępów robotniczych, nie widzą, że swą judaszową robotą wodę tylko leją na młyn żydowski, że swymi bezmyślnymi mowami tylko oliwy dolewają do ognia, że pracując nie dla tego ludu, lecz dla żydów, by ci od Rządu naszego nowe dla siebie mogli wytargować ustępstwa, nowe przywileje polityczne i gospodarcze, by się mogli wkręcić jak najliczniej do wszelkich urzędów państwowych, samorządowych, komunalnych, by za siadać na fotelach starostów, wojewodów, ministrów, by tem łączniej móżdżki ujarzmić naród i przygotować grunt pod najazd od stóp do głów uzbrojonego dziś bolszewizmu. I toczy się szerokim rozmachem wyzysk bezrobocia dla celów żydowskich i bolszewickich.

Żydzi krzyczą wprawdzie, że w Polsce podupadają najwięcej gospodarstwo i zdążają do ruiny. Po swych pismach głoszą nawet z odwagą niesłychaną, przyczyny tego światowego kryzysu, a więc: a) wojnę celną pomiędzy poszczególnymi państwami; b) rozwój nowych zupełnie gałęzi przemysłu; c) głęboko sięgające zmiany w sposobach produkcji; d) niedostateczne uposażenie poszczególnych

klas ludności pod względem zapotrzebowania i popytu; e) wadliwy rozdział międzynarodowy kapitałów i surowców.

Zapewne, że te wyżej wymieniane przez żydowskie pisma powody, przy czyniają się do światowego kryzysu, lecz główne zło leży stanowczo w czem innym — w złej woli żydów całego świata.

Zła wola też żydów w Polsce w głównej mierze winna temu, że liczymy w Kraju trzy okragłe setki tysięcy głodnych bezrobotnych. Chcąc powiększyć jątrzenie wśród mas ludowych, wyzyskują ku temu ten przez Chajma Mordochaj, który później się kulturalnie nazwał Karl Marx, stworzony socjalizm. Socjaliści też, którzy bronić mają interesów ludu pracującego, są w ręku żydowskim w czasach obecnych nie tylko bezduszną, bezwonną i bezmyślną i graszka, lecz i największymi wrogami ludu pracującego.

Dzisiejsza P. P. S. nie polską partią socjalistyczną nazywać się powinna, lecz Ż. P. S. czyli żydowską partią socjalistyczną. Przecież nie kto inny, tylko żydzi piewsze w niej grają skrzypce. Żałować doprawdy należy tę młodzież, co na ławach uniwersyteckich pełną zapału, ideałów, sądzi że najlepiej służyć szerokim warstwom ludowym, garnąc się do polskiej partii socjalistycznej, tego płodu żyda Mendelsohna. Zapewne, że robotnicy potrzebują wielkiego związku dla obrony swych interesów, lecz niechajże ten związek nie stoi pod komendą żydów, którzy właśnie największymi wrogami są ludu pracującego, wyssysając z niego jego krwawicę.

Wielki swego czasu społecznik austriacki Wilhelm Marr, socjalista, wołał i pisał krótko przed śmiercią swą: „Oto suwerenną jest głupotą tak zwanego ludu, że dziś daje się prowadzić żydom za nos, jak owe niedźwiedzie, oprowadzane przez cyganów dla uciechy gawiedzi. Wy robotnicy, słuchający komendy żydowskiej, jesteście, sami o tem nie wiedząc, największymi wrogami socjalizmu, staliście się ofiarą i łupem socjalno - politycznych szarlatanów.

Tak pisał i głosił ideowy socjalista, który nieraz załudniał za swe przekonania więzienia, poznawszy podłotę społeczną żydów. Dziwić się zatem należy młodzieży akademickiej, że kuma się w imię hasła ludzkościowych jeszcze ze żydami, tymi wszechświatowymi oszustami, którzy wszystko inne mają na oku, tylko nie interes robotników. Lecz cóż na to powiedzieć, jeżeli na zebraniach partyjnych socjalistycznych młody, ze światem i życiem jeszcze nie obeznany referent — akademik głosi, że „żydzi są dobrodziejstwem dla chłopów”. Inny znów walkę ze żydostwem uważa za wojactwo, szkoda Narodowi przynoszące, a już, broń Boże, żeby tacy akademicy - socjaliści kiedykolwiek podpisali coś, co nie jest po myśli żydów. Taki drobny wypadek zaszedł niedawno w Krakowie. Socjalistyczny gołowasy idealista - akademik głosił zawsze i wszędzie, że nie znosi żydów, lecz gdy przyszło o danie podpisu na zamówienie „Hasła Podwawelskiego” do Czytelnia, to uszy stulił i nie podpisał, bo ze żydami zadzierać nie chciał.

A żydzi wyzyskują tymczasem ławotliwość naszych socjalików jak mogą. Dnia 18 stycznia b. r. urządził poseł Ciołkosz z P. P. S., zgromadzenie bezrobotnych w Brzesku, w woj. Krak. Biał jak Piekarski na mękach o bezrobociu do różnej gawiedzi, jaka się zeszła, chociaż prawdziwych bezrobotnych tam niema, chyba że bezrobotnymi nazwiemy wszystkich rolników w porze zimowej. Prawdzi-

wej biedzie na wsi w całym Kraju, nie zaradzi zgromadzenia socjalistyczne, które chyba podniecają tylko apetyty, których zaspokoić nie można. Biedzie rolników mógłby tylko zaradzić Sejm i Rząd. Lecz nie o to chodzi żydom, tym wodzom duchowym dzisiejszych socjalistów, lecz przeciwnie o szerzenie coraz większego rozgoryczenia i rozdrażnienia. Tacy Ciołkosze to tylko ich powolne narzędzia.

Nie pojmujemy tylko starostwa w Brzesku, że na tego rodzaju zebrania pozwala. Tenże sam starosta nie miał aoli odwagi przyjąć delegacji z postulatami, lecz na chwilę przed jej przybyciem zwał autem. Nic dziwnego, bo w starostwie w Brzesku rządzi wszechwładnie żyd weterynarz Mechłowicz przy pomocy innych wrogów rządu marsz. Piłsudskiego. Takie postawienie sprawy nie podnosi ani autorytetu władzy ani nie oddziałuje korzystnie na ludność. Są to niedźwiedzie przysługi wyświadczone Narodowi i Krajowi za podszeptem i nakazem żydów, którzy bezrobocia na to wywołali w krajach, by na nich żerować. Tę bolszewizującą robotę prowadzą żydzi w całej Polsce, posługując się socjalistami, rozmyślnie i celowo.

Przykład tego mieliśmy także w Warszawie, gdzie skrajna lewica żydowska „Bund”, sympatyzująca z komunistami, domagała się od Rady Miejskiej wyasygnowania 200.000 zł. na bezrobotnych, nie pytając wcale o to, skąd na tę sumę znaleźć pokrycie. Mowy wygłaszane w miejskim parlamencie warszawskim w tej sprawie obliczone były na efekt poza okno, na tłumy, aby te żydów wielbiły, jako jedynych rzeczników swej niedoli, i by je zachloroformować, by nie nabrały przekonania, że właśnie żydzi są tego bezrobotnego ludu pijawkami i katami.

Większej perfidii, większej obłudy, większego fałszu, wystawić sobie nie można. Do tego zdolni są tylko żydzi i tylko żydzi.

Jakżeż z takiego żerowiska plugawego żydów odbija inaczej usiłowanie Rady Miejskiej Krakowa, która z me morjałem zwróciła się do województwa, by móżdżki rozszerzyć pomoc doraźną dla bezrobotnych samotnych, którzy wykluczeni zostali od prawa zapomóg doraźnych. Rada ta zażądała pozwolenia na powiększenie kredytu miesięcznego na prowadzenie akcji doraźnej przez miasto do 50000 zł., zażądała od Min. Robót Publ. kredytu w wysokości 300 tys. zł. na rozszerzenie cementarza rakowickiego i budowę kanałów ulicznych, by bezrobotnym dać sposobność do pracy.

Więc jest chęć ulżenia biedzie, jest dążność zaradzenia słu, jest dobra wola opanowania kryzysu i likwidowania bezrobocia w Polsce.

W Ameryce utworzono specjalną tekę ministra dla walki z bezrobociem, którą powierzono człowiekowi, co sam kiedyś był robotnikiem. W Anglii wszelkie partie i Rząd starają się przeciwdziałać bezrobociu i je opanować. Jedyne Niemcy, licząc prawie 10 proc. bezrobotnych całej ludności, ugrzęzłe w walkach partyjnych i nastrojone dążeniem do odwetowej wojny, jak dotąd nic nie czynią dla uruchomienia hut, fabryk oraz wszelkich przedsiębiorstw przemysłowych.

Nie myślą tylko o zwalczaniu bezrobocia ci, którzy je na całym wywołali świecie, ci, którzy po wsze czasy z pustych żołądków i rozjątrzonych mózgów potrafili wybijać swój kapitał, ci, którzy zawsze wrogami byli dobrobytu państw i narodów, nie myślą o tem ci, którzy po wsze czasy katami byli chrześcijańskiej ludzkości — żydzi.

Esteha.

„LYTERLIFE”

MASA ZAPALNA DO ZAPALNICZEK
WYDATNA NIE KOPCĄCA W TUBKACH
— WSZĘDZIE DO NABYCIA —

—

ZASTĘPSTWO
NA CAŁĄ POLSKĘ I GDAŃSK
ANTONI BULAK
KRAKÓW
DUNAJEWSKIEGO L. 9

W Twojej i Twoich dzieci sprawie, Ludu Polski!

Kraków, 26 stycznia 1931.

Jest w piersi ludu siła niespożyta,
Zbawienie leży pod siermięgą
Jak ta w popiele skra ukryta.
Choćby ostatnią sił potęgą
Dmuchałmy, aż łun spłonie wstęga!

Tak śpiewał wieszcz, co sam pod chłopską urodził się strzechą, s. p. Jan Kasprówic. I nie mylił się! Nie było od czasów Kościuszki powstania, nie było walk o niepodległość Polski, w którychby lud polski nie brał tłumnie udziału, nie krwawił po wszystkich krajach Europy, na wszystkich polach bitewnych. Aż wreszcie Bóg się ulitował, i zwrócił nam Ojczyznę, Wolność!

Nie mamy wprawdzie jeszcze tej Polski, o której marzyliśmy, o którą modliliśmy się. Polska została odrodzona, nie odrodził się atoli Naród. Stąd też pochodzi, że ta Polska, aczkolwiek tak niezwykle urodzajna i bogata w skarby podziemne, nie może jeszcze dać wszystkim swoim dzieciom dostatecznego wyżywienia, że daleką jeszcze jest od tego, aby na polskiej ziemi każdemu polskiemu dziecku słonecznie było i dostatnio, ciepło i szczęśliwie. Rolnictwo w obecnych czasach niezwykle ciężki przechodzi kryzys. Praca i kapitał, jakie lud polski składa w uprawę roli, nie procentuje się. Dalecy jesteśmy jeszcze od tej chwili, gdy znów dobrobyt zawita pod strzechy wieśniacze, a z nim swoboda radość z życia, wesołość, szczęście.

Pod obecnym kryzysem, jaki dotknął rolnictwo, szczególnie cierpi lud małopolski, gdyż starym dawnym zwyczajem dzielił on swą własność pomiędzy dzieci, zamiast dla nich szukać innego sposobu zarobkowania. Syn małorolnego zostawał na roli jak ojciec. Kogo stać na to było, to koniecznie posyłać musiał syna do gimnazjum, by został księdzem, o czym marzyła każda matka albo urzędnikiem, albo doktorem lub adwokatem. Stąd pochodzi, że Małopolska posiada tak wielką nadprodukcję inteligencji zawodowej a tak szczupłą szereg stanu średniego: rzemieślników, kupców. Jak dawniej szlachta brzydziła się handlem i zarobkowaniem, tak i wieśniak polski mało myślał o tem, że każdy naród jest tem silniejszy i spoistszy, im silniejszy posiada stan średni.

I w obecnych czasach, kiedy odzyskaliśmy wolność i niepodległość, nie nauczyliśmy się doceniać tej prawdy. Dzieci nasze gonimy bezpotrzebnie na roboty do cudzych krajów, emigrujemy do Kanady, do Peru, do Argentyny, do Brazylii na poniewierkę, na głód, na nędzę, na pomiatanie niemi przez obcych. Dobrze było, kiedy jeszcze bez wszystkiego emigrować było można do Stanów Zjednoczonych. Tam wśród milionów swoich, znajdowaliśmy opiekę, przyjęcie, pouczenie, pracę i chleb. Inaczej w tych krajach, które wymieniliśmy. W Quebec, w Montreal, w Ontonroto w Kanadzie ludzie jak muchy padają z wycieńczenia, z głodu na ulicach. Cienie dawniejszych ludzi, szkielety, skórą pokryte, snują się napróżno od fabryki do fabryki, o pracę błagając o chleb. Z głodu dziennie umierają całe dziesiątki obcokrajowców; na roli w Kanadzie swoich zatrudniają tamtejsi farmerzy, a dla obcych pracy i chleba niema. Rząd kanadyjski czyni wszelkie wysiłki, by te rzesze bezrobotnych chociażby nakarmić, bo pracy dać im nie może, a gdzież on ma myśleć dopiero o przybyszach, którzy podążyli do Kanady za zarobkiem. Byłoby to to samo, jak gdyby matka żywiła cudze dzieci a własnym z głodu ginąć kazała.

Nie inaczej jest w Peru, w Argentynie, w Brazylii. Z Peru straszne nadchodzą wiadomości. Obcokrajowcy błakają się po lasach, niebezpiecznych dla nich, bo nie znają ani tamtejszych zwierząt ani owadów. Wygłodnieli, wynędzniali żyją z tego co upolują, co w rzekach złowią, lecz o pracy, o zarobkach mowy tam niema. Pędzą żywot bez jutra, nie wiedząc, czy z wycieńczenia nie padną gdzieś w lesie, by się już więcej nie podnieść.

I w Argentynie i w Brazylii, gdzie dawniej uchodzcom naszym dobrze

się działo, dziś bieda, nędza skrajna. Każde państwo, każdy naród dba tylko o swoich dzisiaj, a i tym pracy i chleba nastarczyć nie może, a gdzież on ma myśleć o obcych. Wszystkie też konsulaty nasze i zagraniczne placówki przestrzegają przed emigracją z Kraju.

Pozostaje tylko Francja. Lecz i ta już ludzi na rolę nie chce, a tylko robotników przemysłowych. I tę bogatą Francję, w której nasi do niedawna tak dobrze się czuli, nawiedzia powoli kryzys gospodarczy, a liczba bezrobotnych wzrasta z dnia na dzień a bezrobocie dotyka w pierwszej linii nie rodowitego Francuza a obcokrajowca, Polaka. Już dzisiaj przestrzegają nasi rodacy z Francji, by tam nie przybywać. Bo i poco, poco?

Przecież w Kraju, Ludu Polski, mamy chleba dosyć, tylko znaleźć go musimy, chcieć go musimy i zdobyć go chcieć. Spójrzmy po naszych miasteczkach, po naszych większych wsiach, wszakże nie swoich tam żyjemy, a obcych nam rasą, religią i pojęciami — żydów. Gdzie spojrzymy, tam sklepik ma żyd, tam warsztat rzemieślniczy ma żyd, tam pośrednikiem między dworem a chłopem a miastem jest żyd, który się wśród nas na naszej polskiej ziemi tuczy i porasta w pióra, który się bogaci, gdy my podupadamy, który wypiera nas ze stanowisk, które nam się należą, który nas już tak dalece omotał i zakuł w kajdany zależności od siebie, że nie długo nic w tej Małopolsce nie będzie nasze krom naszych kościołów.

A przecież gdybyśmy chcieli, Ludu Polski, Ty pod „którego siermię-

gą leży zbawienie”, Polsce dopomódz do osiągnięcia szybszego świetlanej przyszłości, gdybyśmy chcieli dopomódz sobie i dzieciom naszym, jakżeż łatwo moglibyśmy tego dokonać.

Namysł się, Ty Ojczy, namysł Ty Matko, co w tak trudnych warunkach orzesz ziemię praocjów swoich, czy zamiast syna pchać do gimnazjum, by koniecznie został księdzem, urzędnikiem, profesorem, lekarzem, adwokatem, nie lepiejby było dać mu wykształcenie średnie, i kazać mu się uczyć kupiectwa, by z czasem, co on wyrósł sam pod chłopską strzechą, jako fachowy kupiec mógł żyda wygonić ze wsi rodzinnej. Czy nie lepiej dać go na praktykę do „Rolnika”, do kupca zbożowego, by się zapoznał ze wszystkimi maszynami rolniczymi i z płodami ziemi, by później zamiast żyda on być mógł pośrednikiem dworu w sprzedaży płodów rolniczych i on mógł być dostawcą maszyn i narzędzi rolniczych? Czy nie lepiej dać go wyuczyć mleczarstwa, by później mógł kierować mleczarnią i założyć spółdzielnię mleczarską? Czy nie lepiej dać go w naukę do szewca, krawca, stolarza, ślusarza, i t. d., by z wiosek naszych mógł wygonić rzemieślników — żydów?

Patrz, Ojczy, patrz, Matko, ile chleba na tej polskiej ziemi, tylko nam się nie chce o nim myśleć dla dzieci naszych, nam się nie chce dawać, wyrabiać ich ręce i rozwijać ich mózgu, by mogły, gdy dorosną, podjąć walkę konkurencyjną z tymi, co nas zjadają na własnej naszej ziemi, z żydami

I niekoniecznie do wielkich miast, do wielkich środowisk ludzkich tacy zawodowo wyrobieni kupcy, czy to kolonjaliści, czy żelaznicy, czy drogerzyści, czy manufakturzyści czy zbożowi pchać się powinni, lecz do mniejszych miast, do miasteczek dzisiaj tak bardzo zażydzonych, na wieś duże, na wsie kościelne, gdzie lepszy częstokroć byt zapewnić sobie można niż w dużych miastach. To samo odnosi się do rzemieślników.

W Małopolsce zjadają nas żydzi, bo właśnie tego średniego brak nam stanu, który jest kością pacierzową każdego narodu. Spójrzmy na Wielkopolskę, na Pomorze, które umiały wychować silny, unarodowiony i uobywatelniony stan rzemieślniczy i kupiecki, tam żydów prawie niema, bo nie mają tam co robić. Spójrzmy na Górny Śląsk, gdzie stan średni przeważnie był niemczyony i po przyłączeniu Górnego Śląska do Polski go opuścił, tam żydzi zaraz szarańczą naszli i opanowali handel we wszystkich miastach.

My się uginamy w niewoli żydowskiej, my omotani jesteśmy gospodarzami łańcuchami żydowskimi, z których oswobodzić się nie umiemy, bo brak nam stanu średniego, brak nam dostatecznej ilości rutynowanego, wykształconego rzemieślnika i kupca polskiego.

Rzucamy Ci tę garść uwag, Ludu Polski, byś je usercował, byś je rozważył, bo przecież wszyscy pragniemy szczęścia Polski, szczęścia naszych dzieci, a to zapewnić im tylko możemy, dając im możliwość konkurencji z żydami. Więc rozważ życliwie te uwagi, bo przecież „zbawienie leży pod siermięgą”.

Bronisławski.

O chrześcijańskich i żydowskich kupcach.

U CHRZEŚCJAN CENY STAŁE U ŻYDÓW PŁYNNE. — ZNAMY ŁAIDACKIE METODY HANDLOWE ŻYDÓW, A JEDNAK ICH POPIERAMY. — NIECO O SPOSOBACH ŻYDOWSKICH. — STRZEŻCIE SIĘ NAGANIACZY ŻYDOWSKICH.

Kraków, 25 stycznia 1931.

Gdyby handel w Polsce pozostawał tylko w ręku Polaków, to zakup towarów zależałby tylko od zaufania do danej firmy lub od jakości i wyboru prowadzonego przez daną firmę towaru. Jednakże cały nasz prawie handel i przemysł spoczywa w ręku żydowskim, bo żydzi naszą półtorawiekową niewolę potrafili wyzyskać na swoją korzyść. Tam, gdzie się żydów umiano się wzbudzić, a zatem we Wielkopolsce i na Pomorzu, zagadanie nie gdzie, jak i u kogo kupować traci na swej wartości. Polak wie, że mu tylko wolno popierać swoich. Inaczej w Małopolsce i Królestwie, gdzie w niektórych miastach wszvstko trzeba kupować u żydów. Prawie też więc słusznie twierdzą żydzi: „co wy jesteście bez nas wari? Wszak u nas wy kupujecie i nam sprzedajecie, ba z waszymi wy nie współpracujecie.

Jakież to bolesne że po tylu latach niewoli nie nabraliśmy zaufania do swoich, że umieliśmy krwawić przez tak długie lata na polach walk wolnościowych, a brak nam woli do wyzbycia się niewoli żydowskiej. Nie potrafimy tej prostej zasady w rzeczywistość zamienić, by omijać sklepy żydowskie. Z tego też powodu, pełni buty śpiewają nam: „wasze ulice, nasze kamienice, wasze legiony, nasze miliony”. Gdzież więc tkwi przyczyna naszego haniebnego pociągu do żydów?

Może powodem nazwałbym niestałe ceny u żydów i nadzwyczajną, a judaszową grzeczność. Pociąga to w każdym razie nasz lud, że się może swobodnie targować, nie licząc się wcale z tem, że w zamian tych kilku groszy, jakie mu żyd na towarze opuszczy, dostanie towar gorszy lub oszukany zostanie na wadze. Przecież chyba nikt w to nie uwierzy, by żyd, sprzedając towar, na nim nie zarabiał? Kto doprowadził majątki do ruiny, jak nie rewers żydowski? Ileż ma my wypadków, że pan poszedł z torbami a żyd z pachciarza mleka, objął majątek? Kto dziś najłatwiej sprzedaje ci na raty, a podsuwa weksel jak nie żyd? A potem weksel idzie do

protestu i komornika nasyła ci żyd. My, Polacy, dalecy jesteśmy od tego, by nam hasło: swój do swego po swoje” przynajmniej w Małopolsce i Królestwie przeszło w krew, bo nie dość umiemy się częstokroć chwycić na sposobach i sposobikach, jakich żydzi względem nas używają. Kilka z nich wyjaśnię.

Powiedzmy, że pewien nasz znajomy czy znajoma kupiła w żydowskim interesie towar dobry i niedrogi, który nam się podoba i który również pragniemy nabyć. Bierzymy więc próbki, dowiadujemy się o cenie i o firmie i idziemy do danego żyda. Spotyka nas rozczarowanie. Icek, skoro tego samego towaru po tej samej cenie zażądamy, pogłaszcze się po brodzie i powie: widzi pan, ta sztuka poszła jak woda i już jej nie mam, lecz posiadam inną, nie mniej dobrą. — Niech mi pan wierzy, żeby tak szczęśliwie doczekał jutra.

W rzeczywistości towar, o który prosi, jest na składzie lecz nie podaje go, lecz nie chce go sprzedać, bo klient zna cenę niską.

Nigdy żydowi nie trzeba zdradzać, że się chce nabyć pewną określoną sztukę i że się zna cenę. Z obojętną mimą trzeba przeglądając pokazwany towar i natrąfiwszy na niego, dopiero go nabyć.

Inny przykład. Pan X. chce zamówić sobie ubranie u krawca żyda. — Prosi go więc, by z nim poszedł wybrać materiał. Żyd - krawiec z całą usługowością to uczyni. Idą do kupca, oczywiście żyda, i tutaj klienta, który się nie zna na materiale, naciagną na cenę, a żyd krawiec od żyda kupca otrzyma faktorne. Nigdy nikt na faktorze żydzie dobrze nie wydzie, a tem gorzej im płynniejsze są w danym interesie żydowskim ceny.

Jeszcze jeden przykład. Obecnie coraz częściej ubierają się ludzie w gotowe ubrania. Chcesz jakie ubranie kupić, naznacz je gdzieś nieznacznie w kieszeni kredę lub czerną podobną i targuj się o nie. Po załatwieniu kupnie uważaj dobrze, by ci żyd to samo ubranie zapakował; przekonaj się, czy w nim jest ów zrobiony znak. Inaczej gotów ci żyd podsunąć gorsze podobne, co już bardzo często miało miejsce.

Najlepiej natomiast, co powinno być naszym przykazaniem narodowym, jest omijać sklepy żydowskie. Nie popieramy tych pasożytów, co na cele społeczne i na kościół nigdy nic nie dają, a natomiast obok kościołów knajpy swe stawiają, by nas tam łatwiej eksploatować.

Młody Praktyk.

BIURO

„CHRZEŚCJAŃSKIEGO
FRONTU GOSPODARCZEGO”
PRZENIESIONO Z DNIE 20 STYCZ. 1931 R.
DO LOKALU
PRZY UL. NIECAŁEJ 9. II P.

BIURO OTWARTE W DNI POWSZECHNE
OD 10 — 13 I OD 17 — 19.
W NIEDZIELE I ŚWIĘTA
OD 10 — 12.

Odezwa do społeczeństwa.

Gładstono, wielki angielski mąż stanu, jako minister skarbu, temi słowy odezwał się do delegacji piwowarów: „Moi Panowie, nie potrzebujecie troskać się o dochody państwowe. Sprawa dochodów nie powinna nigdy stać na przeszkodzie reformom uznany za potrzebne. Wreszcie mając ludność trzeźwą, nie trwoniącą swych zarobków, będę już wiedział, skąd czerpać dochody państwowe”.

„Alkohol jest najstraszniejszym bičem Bożym, smagającym ludzkość całą, — jest on tysiąc razy gorszym, bardziej zabójczym czynnikiem, niż wszystkie wojny i zarazy razem wzięte.”

PRECZ Z NOWYM ZAMACHEM.

Droga konieczności i sprawiedliwości dziejowej, woła i wysiłkiem całego Narodu, krwią, znojem i ofiarnością polskiego żołnierza powstała Polska do niepodległego życia państwowego. — Do nas i do przyszłych pokoleń należy strzec i je umacniać, przeciwstawić się każdemu zakusom, dążącym do podważenia spójności Państwa, którą podtrzymać może jedynie Naród silny, zwarty, trzeźwy i zdrowy.

Wszystko, cokolwiek godzi w zdrowie i jedność Narodu, w zdrowie jednostek Narodu ten tworzących, godzi w całość i wielkość Rzeczypospolitej.

Ład i porządek można urządzić tylko w społeczeństwie zdrowym i przystosowanym do wielkich zagadnień ogólnoludzkich. Tylko zdrowy i trzeźwy żołnierz utrzyma krzepko karabin w dłoni, co w plomieniu miłości Ojczyzny tworzy stalowy mur obrony i czynów bohaterstwa. Zdrowy i trzeźwy obywatel już tem samem żyjąc w kragu radości życia zwiększa w sobie zdolność do poświęceń do ograniczeń osobistych czyli oszczędności, rozumiejąc świętość i doniosłość obowiązku wobec Państwa i Narodu. Zdrowy i trzeźwy obywatel nie przysparza Państwu kłopotów i kosztów utrzymania, wyrikających z chorób czy załamania się poziomu realności. Szpitale, domy obłąkanych i więzienia, są najlepszym i najboleśniejszym tego przykładem.

Zrozumienie doniosłości powyższego obowiązku łączy się ściśle z pojęciem energicznej walki z alkoholizmem, jako generalnej zasady zdrowia publicznego popartego doświadczeniami najznakomitszych uczonych świata.

Mimo to podjęcie walki z alkoholizmem było zawsze najtrudniejsze, ponieważ musiało godzić w zapórę najsilniejszą egoizmu i interesów pewnych warstw, wreszcie ulomności ludzkiej. Zdołano jednak osiągnąć w Polsce przynajmniej częściowo prohibicję i częściowo zniesienia źródła zła alkoholowego, jako owoc ustawy przeciwalkoholowej z roku 1920.

Tymczasem istnieje projekt noweli do powyższej ustawy, w którym szynkarze żądają m. in.:

- 1) Zniesienia ustawowego zakazu szynkowania w niedziele i święta,
- 2) Trzykrotnego powiększenia obecnej i tak nadmiernej ilości szynków (jeden szynk na tysiąc zamiast na 2500 mieszkańców, według dzisiaj obowiązującej ustawy.),
- 3) Zmniejszenia do połowy odległości ustawowej szynków od kościołów, szkół, sądów, fabryk, dworców kolejowych i t. p. (50 zamiast 100 m. odległości).
- 4) Dożywotniego zatwierdzenia wszystkich koncesyj szynkarskich dotychczasowym właścicielom, którzy je od 10 lat lub dłużej posiadają.
- 5) Żądają wysokiego odszkodowania tym szynkarzom, którzy koncesję tracą na podstawie przepisów ustawy.

W ten sposób projekt nowelki niszczy w rezultacie cały dorobek długiej i żmudnej walki i jest nowym zamachem na zdrowie i dobrobyt jednostek, a tem samem na dobrobyt i potęgę Narodu i w rezultacie ostatecznym godzi w interes Państwa i Społeczeństwa.

Wobec doświadczeń rządowych statystyk nie pomoże tu żadna argumentacja, nikt nie powinien się usunąć od odpowiedzialności za dalsze skutki, mającej się wkrótce uchwalić w sejmie noweli do ustawy przeciw alkoholowej.

Grono ludzi dobrej woli i zdające sobie sprawę ze skutków uchwalenia niesłychanej i wprost antypaństwowej noweli z inicjatywy Sekcji przeciwalkoholowej Ligi Zdrowia zawiązało Komitet Obywatelski w Krakowie pod protektorem najwybitniejszych osobistości w hierarchii państwowej, który całe Społeczeństwo wyzywa gorąco do walki przez powszechne uświadamianie o szkodliwości wspomnianego projektu noweli.

Niechaj więc w każdej miejscowości całej Polski P. T. Duchowieństwo, Nauczycielstwo, Lekarze i Działacze Społeczni zwołają rychło i zawiążą Komitety Obywatelskie (bez względu na stronnictwa i partje polityczne) — niechaj ludność wyrazi na wiecach tych protest:

- 1) przeciw wniesionemu projektowi noweli w Sejmie,
- 2) przeciw nieściśłemu wykonywaniu obowiązującej obecnie ustawy przeciwalkoholowej z roku 1920.
- 3) przeciw ustawicznemu prolongatom koncesyj szynkarskich i
- 4) przeciw zamierzonemu powiększeniu ilości szynków —

— niechaj zbierają jaknajwiększą ilość podpisów z protestem przeciw projektowi noweli.

Uchwalone rezolucje i arkusze z podpisaniami, należy przesać Komitetowi Obywatelskiemu w Krakowie, ul. Czarnowiejska L. 1., który je prześle Marszałkowi Sejmu i czynnikom rządowym.

Tak wyrażona powszechna i stanowcza wola społeczeństwa zaważyć musi w udaremnianiu szkodliwych usiłowań.

Kraków, w styczniu 1931 r.

Protektorat nad akcją przeciwalkoholową objąć raczyli:

Ks. Arcybiskup Adam Sapieha, Metropolita Krakowski, Inż. Karol Rolle, Prezydent m. Krakowa, senator, Prof. Hneryk Hoyer, Rektor Uniwersytetu Jagiell., Dr. Tadeusz Kupczyński, Kurator Krak. Okr. Szkol., Dr. Adam Strawiński, Prezes Sądu Apel., Dr. Ludwik Schneider, Wiceprezes m. Krakowa, Inż. Kazimierz Dutczyński, Prezes Okr. Dyr. Poczt., Inż. Mieczysław Gronowski, Prezes Okr. Dyr. Kolei Państw.

Za Komitet Obywatelski Walki z pijactwem i Sekcję Przeciwalkoholową Ligi Zdrowia w Krakowie:

Prezes: Wacław hr. Tarło, Wiceprezesi: Józef Cieplik, Edward Feder-Jazłowiecki, Sekretarze: Dr. Władysław Koss, Władysław Borowiecki, Skarbnicy: Franciszek Stankiewicz, Zofia Królowska, Dr. Karol Arciem. radca Województwa.

Kronika.

KALENDARZ TYGODNIOWY

Luty.

1. Niedziela: Ignacego
2. Poniedziałek: N. M. P. Gromniczne
3. Wtorek: Błażeja b.
4. Środa: Andrzeja
5. Czwartek: Agaty p.
6. Piątek: Doroty
7. Sobota: Romana.

Sejmowa niedola żydów.

Jeremiaszowe narzekania czytamy w żydowskim „Unser Express”, w których miści się atoli jedno cenne a szczerze przyznanie: Omawiając bolesny fakt, że żydzi w komisjach pozostali bez reprezentanta, tak biała powyższe pismo:

— I cóż teraz widzimy? Żydzi w Polsce pozostali bez języka. Niema ani jednego przedstawiciela żydowskiego w poszczególnych komisjach sejmów i senatu, gdzie ześrodkowuje się właściwa praca instytucji prawodawczych. Odpowiedz nam na to, że teraźniejszy sejm jest bez znaczenia, gdyż ma zgóry oznaczoną większość, która i tak przeprowadzi wszystko, co uważać będzie za potrzebne — ale jest to tylko kiepski wybieg. Po pierwsze bowiem zawsze lepiej mieć do czynienia z parlamentem, który posiada większość i jest w ten sposób odpowiedzialny za swoje czyny i uchwały, aniżeli z parlamentem bez woli i charakteru, gdzie każda partja może się wykryć od odpowiedzialności pod innym pretekstem. Powtóre, z chwilą, gdy istnieje teraz w sejmie większość, która w każdym razie nie jest notorycznie antysemitką, to w takim sejmie mamy więcej do roboty niż we wszystkich poprzednich.

Senne to a tak szczerze przyznanie żydów. Mamy więc sejm, który nie jest notorycznie antysemitką, więc mamy sejm promienny.

Jakżeż konieczną okazuje się w przyszłości potrzeba, wybierania do sejmów antysemitów.

Sprawa uboju rytualnego spowodowała przesilenie w Turyni

Rząd Turyni zgłosił do sejmów turyńskich projekt ustawy o zakazie uboju rytualnego. Na plenum sejmów sprzeciwiały się pewne ugrupowania polityczne (socialiści chodząc w Niemczech w chomatach żydowskich — Red.) przyjęciu ustawy, uzasadniając swe stanowisko tem, że ustawa taka spowodowałaby znaczne szkody gospodarcze pewnym zainteresowanym kołom. Do tego stanowiska przychyliły się również Izby Handlowo-Przemysłowe.

Hitlerowcy nie chcą atoli ustąpić i głoszą, że jeżeli sejm na ustawę tę się nie zgodzi, to spowodują rozwiązanie sejmów turyńskich.

Przesilenie na tem tle trwa dalej i niema widoków zażegnania go.

Wszczęświatowy apasza żydowski i jego życie.

Nie tuzinkowy to przestępca ten Samuel Weinberg, rodowity Łódzianin, syn zamożnych rodziców. Skończył przed wojną już maturę i wyjechał na studia do Kijowa. Nie nęcił go atoli nauka a natomiast knajpy, w których się zbierały mety społeczne, złodzieje i kasjarze. Weinberg posiadał wielkie zdolności techniczne, to też kasjarze zaproponowali mu, by wstąpił do ich szajki. Rodzice przestali mu wówczas nadsyłać pieniądze, dowiedziawszy się o trybie jego życia. Młody Weinberg przyjął więc propozycję i jeździł z kasjarzami po całej Rosji, biorąc udział w najzuchowalszych napadach. Wpadł w ręce policji w Odessie i odpokutował swe sprawki dwoma latami więzienia.

W tym czasie zmarł jego ojciec. Młody Weinberg powrócił do Łodzi, a matka przebaczyła mu jego występne życie. Nie chciał atoli z nią zamieszkać. Przeniósł się do Bałtu. Szybko zorganizował bandę złodziei z najgorszego rodzaju kryminalistów i zabrał się do roboty.

Brzydził się robotą „na mokro”. Miał wprawdzie rewolwer, lecz tylko dla odstraszania się policji. Kilkunastu włamania dokonał w Łodzi w ciągu dwóch lat tak do składów fabrycznych jak i mieszkaniach zamożnych kupców.

Policja naprzynno urządziła obławę za sprytnym włamywaczem. Pochwyliła go do-

UWAGA:

Dla ułatwienia i przyspieszenia akcji wiecowej i zebrania koniecznych funduszy na koszt odezwy, druków, wynajęcia lokali na wiece i t.p. — usilnie prosimy o niezwłoczne przystąpienie do organizowania Komitetów Obyw. — o założeniu których należy powiadomić Komitet Obywatelski w Krakowie, ul. Czarnowiejska 1. Całą korespondencję oraz składki należy przysyłać na ręce wiceprezesa Komitetu, st. kontrolora poczt, p. Józefa Cieplika, Kraków, gł. poczta — względnie na konto czekowe P. K. O. gr. 411.699, Sekcja Przeciwalkoholowa Ligi Zdrowia Kraków, (dawniej Elenterja). Komitet Obyw. w Krakowie chętnie udzieli na życzenie odpowiednich informacji i wskazówek, za nadesłaniem znaczka pocztowego na odpowiedź.

piero wówczas, gdy go zdradziła pewna prostylutka, która z nim osobiste miała porachunki. Weinberg skazany został na katorgę.

Wrócił do Łodzi po rewolucji bolszewickiej. Znowu dokonywał włamań, a gdy mu za gorąco się zrobiło, uciekł do Niemiec. Zaczął grasować po Berlinie, Monachium i w końcu w Paryżu. Najdłużej pozostał w stolicy Francji.

Tutaj zebrał sobie sporą gotówkę i pojechał do Ameryki, do Detroit. Kupił sobie kamienicę i zaczął w niej skupiać przemysłników alkoholu. Zrobił wielki majątek i rywalizował z najbogatszymi organizacjami przemysłników alkoholu.

Konkurenci chcieli go usunąć. Dokonywali zamachów na niego. Zawsze z nich cało wychodził. Doradzano mu jednak, by Detroit opuścił. Nie chciał słuchać. Zadenuncjowano policji o jego sprawkach w Polsce, Niemczech, Francji. Aresztowano go. W kamienicy jego znaleziono trunki alkoholowe za setki tysięcy dolarów.

Znowu go więzienie nie minie, zażądają wydania jego zapewne Francja, Niemcy i Polska.

Taką jest droga życiowa wszechświatowego apaszy żydowskiego, Samuela Weinberga z Łodzi, który miał jedną zaletę. Że brzydził się — morderstwem.

Kraków siedzibą żydowskich przemysłników biżuterji i paserów.

Od dwóch przeszło lat uprawiano wielki przemysł biżuterji z Wiednia do Polski. Długo policja nie mogła wpaść na tropy tej szajki. Udało się ją atoli całkowicie wyłować w Katowicach. Tuż obok dworca Katowickiego znajduje się elegancka kawiarnia „Astorja”, w której przebywa wyborowe towarzystwo, lecz także przemysłnicy, paserzy, oszuści i wszelkiego rodzaju ciemne indywidua, zawsze w eleganckiej odzieży. W tych dniach przychwytała w tej kawiarni policja: Abrahama Geduldiga z Podgórza, Josela Branda z Wiednia, Jakóba Nuchima Brandstädtera rodem z Tarnowa obecnie z Wiednia przy których skonfiskowano przemycanej biżuterji za 13.000 dol. Głównym dostawcą był Jakób Nuchim Brandstädter.

Biżuterję „importowaną” na wielką skalę z Wiednia bez wiedzy władz, skąd ją rozsyłano do takich środowisk czarnych gield żydowskich jak Kraków, Warszawa, Lwów, Wilno, Lublin.

Wyszło przytem na jaw, że żona Geduldiga posiada w Krakowie sklep konfekcyjny w Krakowie, w którym mieściła się główna siedziba przemysłników. Ponadto mieli przyaresztowani polonowie Judy rachunki za już dostarczoną w drodze nielegalnej biżuterji na sumę 4000 dolarów.

Tak się to zawsze reklamuje żydostwo, które według postrzelonego prof. Einstein'a żyda jest wszędzie „elementem lojalności i sprawiedliwości”, tylko wszędzie skarb państwa oszukuje.

Kierownik szkoły wrogiem rzemieślników polskich.

Szkoła Miejska nr. XXXVI im. ks. Piotra Skargi potrzebowała na gwałt odświeżenia. Kierownik tejże szkoły, pomiatając widocznie rzemieślnikom polskim i nie życząc rzemieślnikom polskiemu żadnych zarobków, oddał malarskie prace malarzowi żydowi, który nawet w szkole katolickiej nie miał niedzieli uszanowaną, lecz bagrał aż miło. A może i kierownictwo szkoły tego właśnie pragnęło, by przez niedzielę pracowało? W takim razie kiepski szkoła daje przykład swym wychowankom poszanowania trzeciego przykazania: „pamiętaj, abyś dzień święty święcił”.

Partacka robota na zachodnim Dworcu w Krakowie.

Od trzech miesięcy przebudowuje Dyr. Kolejowa w Krakowie Zachodni Dworzec, by na zbliżający się sezon letniej turystyki mógł podołać swemu zadaniu, kosztem 300.000 zł. Dworzec ten atoli spartakozono. Zamiast poczekalni, urzędowo kłatkę, w których nie wiedzieć jak się obrócić lub gdzie i na czym, czekając na pociąg uiszczać. Od trzech miesięcy niema tam również ustępów, które chyba na każdym dworcu mają największe prawo bytu.

Na co spojrzeć — partacka robota. I to ma kosztować 300.000 zł. Zrozumiemy, o ile się dowiemy, że i te prace fuszarskie przeprowadzają żydzi.

WDOWA zamożna

poszukuje Kandydata na męża któryby jej dopomógł wydobyc się z matni żydowskiej.

Zgłoszenia do Redakcji „Hasła Podwa-welskiego” ul. Stolarska 6. pod „Wdowa zamożna”.

„Oddalcie się od nich!”

Ubiegłego roku odbył się ogólnopolski wiec, na którym jednogłośnie uchwalono towarzyski bojkot żydów. Nasi panowie akademicy żyją atoli porywami chwili, słomianym ogniem i istic polską niestałością i — niesłownością. Upłynął rok zaledwie, a ten bojkot towarzyski żydów zamienił się w prawdziwą, niczem nie zamażoną sielanek żydowsko — polską. Na kurytarzach uniwersytetu widzimy prawdziwe idylle żydowsko polskie. Tutaj Polak akademik prawi komplementy pannie Ruchli Katzen-dreck, tam Salce Benkeles zatopiona w żywej rozmowie z marsowym potomkiem dawnych zagończyków strzeliste ku niemu rzuca spojrzenia ze swych kałmucko - azjatyckich oczu.

Młodzieniec, co ozdabia swą kartę wizytową 5-o pałkową koroną kroczy pod ramię w największej serdeczności ze Szmulem Elephantenfettem, którego ojciec był może u jego ojca pachciarzem mleka.

Uchwała zeszłorocznego ogólnopolskiego wiecu, a któżby się o nią dziś pytał? Czy weksel polityczny, czy też grzecznościowy podpisuje dziś kto na rok czasu? Stałość? Ktożby z powojennego pokolenia myślał dziś o takiej zwietrzałej w nerwowem naszym życiu obecnem cnotcie? Słowność? Kto dzisiaj w Polsce jest słownym? Chyba ten, co na dzydy zejść chce!

A tymczasem gmach Almae Matris przybiera zupełnie semicki wygląd. Wszędzie i na każdym kroku rozpierają się Icki. Podczas wykładów czytają swoje hebrajskie gazety i chrześcijan z ławek wypierają, co notatki chcą sobie robić. A na wszystkie bezcenne, aroganckie uwagi żydów milczą potomkowie tych co za Polskę walczyli, nie czasem z tchórzostwa, broń Boże, lecz z wrodzonej rycerskości, by nawet żyda niebaczny słowkiem nie urazić.

Taką jest „przyszłość” narodu na wszechnicy w Krakowie.

Skończyć z protegowaniem żydów przez urzędników w Magistracie!

Jak wiadomo, nakazał magistrat m. Krakowa ponumerować nie tylko wszelkie domy lecz i mieszkania w nich i odznaczać emalowanymi numerami. Nie mieliśmy nic przeciw temu, gdyby nasz Magistrat wzgl. jego urzędnicy nie protegowali przy tej sposobności — żydów.

W biurze czy na korytarzach magistrackich przy ul. Poselskiej rozdaje się ulotki reklamowe firm żydowskich, które polecają emalowane numery po 50 gr. sztuka. W obecnym czasie zastoju i kryzysu, kiedy rzemieślnik polski i małe przedsiębiorstwa nie wiedzą z czego opłacić podatek, należy się wszelki zarobek dawać przedewszystkiem katolikowi a nie żydowi, bo dotąd, o ile nam wiadomo, Magistrat stołecznego miasta Krakowa jeszcze jest katolickim a nie żydowskim.

Polskie emalarnie napewno owe numery za tę samą cenę wykonują. Zresztą budynek magistracki nie powinien być terenem agitacyjnym ani biurem reklamowym i tam nie powinno być dozwolone rozdawać reklamowych ulotek, jakiegobądź by one były rodzaju. Magistrat ma sprawiedliwie obsługiwać wszystkich obywateli bez różnicy wyznania i narodowości, pod warunkiem że ci obywatele są lojalni.

Chyba, że owe ulotki rozdają urzędnicy żydzi. W takim razie rozumiemy ten gruby nietakt i tę nahałność żydowską. Dowód byłoby to, że żydzi jako urzędnicy społeczeństwa nie są do użycia i że ich do urzędów dopuszczanie nie należy.

Może nasz prześwieśny Magistrat zechce stwierdzić, kto z budynku magistratu urządził żydowskie biuro reklamowe!

CYNICZNE KLAMSTWA NIEMIECKIE W GENEWIE o terrorze polskim na Górny Śląsk i ucisku Niemców w Polsce odpalił po męsku min. Zaleski. Niemiecki min. Curtius zbłądził się na całej linii i ośmięszyl Rzeszę Niemiecką.

WIELKI BORYSLAW powstanie z dniem 1 lutego. Przyłączone do Borysławia będą gminy: Mróżnica, Tustanowice, Wolanka, Bania, Kolowska z Popielami i Hubisz. Boryslaw będzie liczył około 60 tys. mieszkańców.

W WARSZAWIE NARKOTYZUJE JAKAS DAMA WE FUTRZE młode dziewczęta, które następnie uwozi samochodem w niewiadomym celu, pozostawiając je w końcu w polu. Dotąd ofiarami jej padły 3 dziewczynki.

KUPIEC ŻYDOWSKI, ARON KRAUT W PRZEMYŚLU ZOSTAŁ ARESZTOWANY POD ZARZUTEM ZABÓJSTWA 15-letniej Perli Knopf.

OSŁAWIONY KURATOR OKRĘGU SZKOLNEGO WE LWOWIE, Ignacy Pytlakowski, który zażył całe szkolnictwo lwowskie, mianowany został kuratorem warszawskim. Warszawa życzy narybku.

POLSKA AKADEMIE DUCHOWNA za mierzą Polacy w Niemczech założyć w Opolu, by wychować zastępy księży Polaków dla miliona 200 tys. Polaków, pozostających w Rzeszy Niemieckiej. Czy Niemcy na to pozwolą?

CAŁA FABRYKA GAZÓW TRUJĄCYCH PRZEWIEZLI Niemcy do Rosji przez Rygę. Nie jest to pierwszy raz.

ZABRONIŁ POLAKOM WSTĘPU NA SWE WYKŁADY pewien profesor niemiecki politechniki gdańskiej. Czy władze polskie na ten policzek zwarowanego Niemca-szowinisty zareagują?

NIEMCY ZAMÓROWALI W GDANSKU urzędnika kolejowego, Polaka Styrbickiego. Pogrzeb tej ofiary bestialności nie mieckiej odbył się niezwykle uprzejmie. Senat odmówił orkiestrze kolejowej na wzięcie udziału w pogrzebie. Barbarzyńcy!

BARBARZYŃSKIE NAPADY BOJÓW NIEMIECKICH W GDANSKU przybrały takie rozmiary, że Polacy odnieśli się z prośbą o pomoc do Polski i Ligi Narodów.

GABINET STEEGA we Francji podał się do dymisji. Premier Steeg nie posiadał żadnego poważania we Francji, jako potomek Niemców.

9 NARCZARZY POLICYJNYCH ZASYPAŁA W BAWARJI LAWINA. 180 ludzi pracowało nad ich odnalezieniem. 8 znaleziono zabitych, 1 ciężko rannego.

11 HYDROPLANÓW WŁOSKICH, które dokonały lotu do Brazylii, zakupił rząd brazylijski za 50.000 worków kawy.

POLSKIE KOLEGIUM NAUKOWE W AMERYCE SPŁONEŁO. W Stanach Zjednoczonych w Ameryce, w stanie Pensylwania spłonęło Kolegium Naukowe Zw. Nar. Polsk., które w historii wychodźstwa amerykańskiego wielką odgrywa rolę. Tam postanowiono utworzyć Autonomiczną Armię Polską we Francji później Hallera. Tam w r. 1916 — mieściła się pierwsza szkoła pod oficerów armii. Strata to dla wychodźstwa niepowetowana. Strata wynosi milion dolarów.

W STANACH ZJEDNOCZONYCH PANUJE TAKI GŁÓD, że tysiące ludzi proszą o deportowanie ich do krajów rodzinnych. Rząd ma twardy orzech do zgryzienia.

KRWAWY STARCIE MIĘDZY BEZROBOTNYMI a policją nastąpiło w Nowym Yorku. Kilkadziesiąt osób jest ciężko rannych.

88 MILJONÓW DOLARÓW Z PROCEN TAMI ZA LAT 15 OCZEKUJE SPADKOBIERCÓW po Chajmie Poznańskim, który pochodził z miejscowości Kowale pow. włocławskiego, a opuścił Kraj przed stu laty.

SPROSTOWANIE. Na podstawie § 19 ustawy prasowej zamieszczamy: Nie jest zgodne z prawdą, że Gm. Piwniczna sprzedawała w ub. r. na licytacji około 2.500 m³ drzewa i że jedna ze stron biorących udział w licytacji była firma: Bracia Abloeser i Kornreich z Piwnicznej, że część drzewa ponumerowano i pozwolono zwozić wspomnianej firmie, a część zaś drugą, liczącą kilkaset m³ z niewiadomych powodów miała pozostać w lesie. Nie jest daleką prawdą, że nagle z początkiem listopada ub. roku gajowy żydowski który jest równocześnie członkiem Rady Gminnej wydał polecenie, aby bez wyjątku wszystkie drzewo zwożono, gdyż firma potrafi użyć. Nie jest również prawdą, że rozkazowi temu stało się zadość i że drzewo, które miało pozostać w lesie znalazło się na placu przy żydowskim tartaku.

Natomiast prawdą jest, że Gmina Piwniczna sprzedawała w ub. roku na licytacji około 2.200 m³ firmie Bracia Abloeser i L. Kornreich z Piwnicznej i że powyższa firma z tej ilości wywoziła 1.340 m³.

Nie jest zgodne z prawdą, że prokuratura zajęła się tą sprawą i że dokonano bezcelnej kradzieży kilkuset m³ drzewa na białym dniu i że o tej kradzieży nie chce wiedzieć straż leśna, która teraz tych co coś wiedzą inaczej pouczają, — aniżeli firma żydowska, której spółwłaściciele są członkami Rady Gminnej, co się sprzeciwia ustawie, gdyż pozostawiają jeszcze w prawnych z nią stosunkach.

Natomiast prawdą jest, że kradzieży kilkaset metrów³ drzewa niedokonało i że przeciw firmie Bracia Abloeser i L. Kornreich z Piwnicznej prokuratura o to żadnych dochodzeń nie prowadziła, ani nie prowadzi.

Z poważaniem
Bracia Ablöser i L. Kornreich
w Piwnicznej.

OD REDAKCJI. Informacje w sprawie powyższej otrzymaliśmy od obywateli Piwnicznej, których wiarygodności absolutnie podejrzewać nie możemy, tem więcej, że podpisano je przez cały szereg świadków. Na mocy § 19 Ustawy Prasowej zniewoleni jesteśmy każde zamieszczenie sprostowania, chociażby ono miało się z prawdą. Uczyniliśmy to, lecz równocześnie poczyniliśmy kroki, by sprawę całą bezstronnie wyjaśnić. Ostatnie słowo w tej materii należy jeszcze będzie do nas. Tyle na razie, co do powyższego „sprostowania”.

Na fundusz prasowy złożyli:
WP. Wierzbicki K., Krańczyn 1.—
WP. Kurach, Dębni 10.—
Wszystkim powyższym osobom składamy serdeczne „Bóg Zapłać”.

Sklepy z pieczywem i wędlinami będą otwarte w niedzielę i święta.

Do stałych ustępstw na rzecz żydów, jesteśmy przyzwyczajeni. Donosiliśmy, że jatki rzeźnicze oraz sklepy z nabiałem mają być w niedzielę otwarte do godz. 10-ej rano.

Obecnie donoszą pisma łódzkie, że Min. Spr. Wewn. w porozumieniu z

Min. Przem. i Handlu projektuje, aby sklepy spożywcze mogły być otwarte jak dotąd 13 godzin na dobę. Do tej kategorii zaliczone również zostaną mleczarnie i wędliniarnie.

Sklepy z pieczywem i wędlinami będą mogły być otwarte również w

niedzielę i święta.

Zatem jeszcze większe ustępstwo, jak było planowane. My projektujemy, aby Episkopat polski skreślił w katechizmach z 10 przykazań Bożych „Pamiętaj, abyś dzień święty święcił”.

Zakłady fryzjerskie żydowskie otwarte w niedzielę i święta.

CO NA TO CECHY FRYZJERÓW, WŁADZE, DUCHOWIEŃSTWO I RODZICE PRACUJĄCYCH.

Kraków, 26 stycznia 1931.

Wobec wielu ciągłych skarg katolickich pracowników i uczniów fryzjerskich, którzy **zmuszani** do pracy niedzielnej i przez to żyją jak nie ludzie, gdyż całe lata nie mogą korzystać ze spoczynku niedzielnego a uczniowie jak w takich warunkach się wychowują? ale to nic, może się kiedyś rodzice tych uczniów i uczeni opamiętają i nie dadzą więcej swoich dzieci do żydowskich zakładów na zgubę. Gorsze jest to, że chcąc się przekonać, czy to prawda, wstałem dnia 18 stycznia br., to jest w niedzielę do zakładu fryzjerskiego na

ul. Brodzińskiego 9. koło starego mostu o godz. 11-ej widząc wchodzącego gościa do tego zakładu i ja wszedłem. Praca w całej pełni, pracuje 8-miu ludzi i czekało szeregiem pań i panów. Po chwili wchodzi policjant i po rozmowie (tej niedosłyszałem) z właścicielem, tenże wziął policjanta za ramię poufale i tak nim wykręcał, że policjant znalazł się za drzwiami po tegoż odejściu, **załaził się fryzjer**, że któryś z klientów **złe drzwi zamknął** a goście wyśmiali się z takiego policjanta, którego takiemu żydziakowi dał się tak pięknie usunąć z interesu, aby żyd mógł dalej rabować pokątną

praca kieszenie swoich kolegów?...

Czy policjant zrobił doniesienie na tegoż „Polaka” i wielu jemu podobnych, a jest ich tak dużo, że szanujących ustawę o spoczynku niedzielnym żydów na 250 niema nawet 10?!

Co na to cechy fryzjerów i ich zarządy, co wy tam robicie, dlaczego czekacie, aż was te masy dzieci zajętych w zamkniętych lokalach i bez odpoczynku za to przeklinać będą, a społeczeństwo pomyśli, że ustawa to tylko kawałek papieru. Co na to Magistrat? Co na to duchowieństwo?

Klient.

Argentyna tępi międzynarodowy handel żywym towarem.

ARESztOWANO 450 ŻYDÓW-HANDLARZY W BUENOS AIRES. — WŁAŚCICIELE WIELKICH DOMÓW TOWAROWYCH UPRAWIALI LUKRATYWNY TEN INTERES. — WIELKIE WZBURZENIE PRZECIW ŻYDOM W BUENOS AIRES.

Władze argentyńskie pod naciskiem państw europejskich rozpoczęły tutaj tępić handel żywym towarem. Okazały się wprost sprawy nie do uwierzenia. Policja przekupiona była przez handlarzy żydów. Wielu starszych urzędników policji uwięziono. Wyłapano przy pierwszej nagonce 450 handlarzy samych żydów. — Wielu właścicieli magazynów i do-

mów towarowych na najwyższych stanowiskach, którzy pokątnie uprawiali ten lukratywny interes, aresztowano ku zdumieniu społeczeństwa, które ich uważało za bardzo poważnych i solidnych obywateli. Byli to sami zbagaceni w Argentynie żydzi, zapewne dawniej sami handlarze żywym towarem.

Władze sądowe, zająwszy się raz

tempieniem handlu żywym towarem, postępują z całą surowością. nie biorąc względu na nikogo, ani na stanowisko, jakie dany osobnik w społeczeństwie zamuje ani jakim poważaniem się cieszy.

Doczekamy się powoli ciekawych rewelacji, które potwierdzą zgrozą przejmujące sceny z powieści Alberta Londres'a: Droga do Buenos Aires

Niebываły popłoch wśród żydów w Argentynie.

WZBURZENIE LUDNOŚCI NA ŻYDÓW. — ŻYDZI BRONIĄ SIĘ, ŻE ONI PIERWSI PROWADZILI WALKĘ Z HANDLARZAMI. — DOWODZĄ, ŻE HANDLARZY NIE CHOWALI NA KIRKUCIE ŻYDOWSKIM. — ŻYDZI ARGENTYŃSCY WOŁAJĄ O POMOC DO ŻYDOSTWA CAŁEGO ŚWIATA.

Buenos Aires, w styczniu 1931. Walka jaką władze argentyńskie wypowiedziały handlarzom żywym towarem, wywołała w ludności wzmożoną agację i działalność antysemityczną. Społeczeństwo rozpoczęło na całej linii zupełny bojkot żydów. Ulice, kawiarnie, restauracje, kina rozbrzmiewają stale okrzykami: „precz z żydami”. Popłoch padł na żydostwo argentyńskie, które do żydostwa całego świata woła o pomoc.

Tymczasem bronią się sami i w tym celu przekupili wielkie dzienniki w Buenos Aires „La Prensa” i „El Telegrafo”, które ich bronią w ten sposób, iż starają się udowodnić, że liczba handlarzy nieżydów przewyższa liczbę handlarzy żydów. W handlu żywym towarem mają brać udział Francuzi, Włosi i Hiszpanie — zatem same narody łacińskie czyli katolickie. Czyż przez to oskarżenie nie przebiega gruba robota na zamówienie żydów?

Żydzi, chcąc się w oczach społeczeństwa usprawiedliwić, lansują do prasy im usługę, artykuły, w których dowodzą, że najzaciętszą walkę z handlarzami żywym towarem pro-

wadzili oni, żydzi przez swoje organy zacie i to od wielu lat, że bojkotowali tak handlarzy „białymi niewolnicami” jak i właścicieli domów publicznych, że wobec tego handlarze zorganizowali się w związki zawodowe a nawet synagoga. Dalej starają się zamydląć światu oczy, że walka ich, żydów, była dla tego tak trudna a prawie że bezowocna, ponieważ herztami i finansistami byli przeważnie poważani i szanowani żydzi, którzy prowadzili wielkie domy towarowe i magazyny pierwszorzędne w mieście, — i ponieważ policja i organy bezpieczeństwa stały na ich usługach przekupione. Wymieniają zrzeszenia kobiece, które wytoczyły sprawę przed forum Ligi Narodów, a które materiały otrzymywać rzekomo miały od organizacji żydowskich, i że do wytoczenia walki handlarzom przyczynili się, nie inni, tylko żydzi. Starają się wmówić w oburzony do głębi tym niecnym procederem świat, że żydzi argentyńscy zmusili tę niecną bandę handlarzy do zakładania własnych synagog i kirkutów, zakazując im chować tych wyrzutków na własnych cmentarzach. By

siebie uniewinnić, oskarżają pewnego wysokiego dygnitarza policji, że sam pozostawał w ścisłych stosunkach z kupcem Szymonem Rubinstein'em, prezesem odeskiego zjednoczenia handlarzy żywym towarem w ścisłym kontakcie, i że żydzi go bojkotowali, bo swój olbrzymi majątek zrobił na tym procederze.

Widzimy z powyższego, że w Argentynie leje się żydom woda za karci. Cennem jest przyznanie się żydów samych, że armia żydowska handlarzy żywym towarem była tak wielką, że zakładali w Buenos Aires własne synagogi i kirkuty, że na terenie europejskim, wymieniali tylko Odesę, tworzyli zjednoczenia stowarzyszeń handlarzy żywym towarem. Wszystko inne to „bluff” obliczony na wypadek, że im władze palce przyskrzynią, by mieć się czem uniewinniać i pozostawić sobie furtkę odwrotu. Tak się ma z ową rzekomą walką, jakie „zdrowe” społeczeństwo żydowskie w Argentynie prowadziło z owymi handlarzami, których zarówno w Buenos Aires jak i na prowincji znało nazwiska każde dziecko”.

Wszędzie ich mają po same uszy, nawet w Algierze.

LUDNOŚĆ ALGIERU DOMAGA SIĘ WYDALENIA ŻYDÓW IMIGRANTÓW. — ŻĄDA STWORZENIA DLA NICH GHETTA W MIASTACH. — GŁOSI BEZWZGLĘDNY BOJKOT ŻYDÓW. — WOŁA O KONFI-SKATĘ MAJĄTKU PRZEZ RZĄD.

Algier, w styczniu 1931. Coś jak Filip z Konopi wyrwał się żydowski „uczony” (!!) Einstein, ze swoim „powiedzonkiem” na zgromadzeniu w Londynie, że żydzi są wszędzie „elementem lojalności i sprawiedliwości”. Nie z powodu tej ich lojalności i sprawiedliwości wybuchł w Algierze silny ruch antysemitki.

Ludność, której wyrazicielem jest pismo „Petit Oranais” domaga się ni mniej ni więcej, jak:

a) utworzenia ghett żydowskich po miastach;

b) określenia stref osiadłości w kraju;

c) nie nadawania żydom naturalizacji;

d) nie przyjmowania ich do szkół i wszelkich organizacji;

e) konfiskaty majątku żydowskiego na rzecz Rządu.

Tak postępuje ludność w Algierze, dokąd wpływy niemieckiego Hitlera nie docierają.

—:0:—

ODPOWIEDZI REDAKCJI.
Stałej Czytelniczce z Łobzowa. Myli się Łask. Pani, obwiniając kupców czy też pośredników o grubowanie cen na pomarańcze. Wina tutaj ponosi jedynie b. sejm ustawodawczy, który pod wpływem partji lewicowych uznał pomarańczę za artykuł luksusowy i nałożył na nie duże cło. Była to bezmyślność i nieporozumienie chłopskich i proletariackich partji, którym mniejszość sejmowa musiała ustąpić. Wstydem atoli jest dla nas, że tego krzywdzącego cały naród zarządzenia dotąd nie zniesiono. Swoją drogą kongregacja kupców w tej sprawie zawiniła, gdyż Rząd chciał Lidze Zdrowia dać jednorazowe pozwolenie na sprowadzenie pomarańczy bez cła, lecz oparła się temu Kongregacja Kupców właśnie, która nie licząc się z potrzebą społeczeństwa, obawiała się, by kupcom detalistom nie zrobiono konkurencji.
Monopol żydowski na pomarańcze gra tutaj tylko podrzędną rolę. Sejm nasz za to winić należy, że tak niebędny artykuł jak pomarańcze zalicza się do luksusów.
P. Inż. S. S. we Lwowie. List otrzymaliśmy. Dziękujemy. Artykuł ukaże się w przyszłym numerze.
Korespondentowi ze Lwowa. Przesłany materiał był u nas już przed pół rokiem.

„Expres Wieczorny” tylko go odegrał dla zapełnienia miejsca. Pozdrawiamy.
Rzeszowianinowi Polakowi. Bardzo chętnie wiadomość o sprzedaży majątku Wilcza Wola zamieścilibyśmy, gdybyśmy wiedzieli, kto ją nam donosi. Anonimom do wierząc nas oduczono. Zatem wiadomość odkładamy do przysłania nam Swego adresu przez Pana.
Panu „Górk” w H. Bardzo prosimy o dalszy materiał. Przesłany zamieściliśmy. Pozdrawiamy.
DO WIADOMOŚCI,
ze może sadownie udowodnić, że rzeczywiście wyleczyłem najcięższe wypadki chorób, nawet warjactwo, impotencję, artretyzm, paraliż, kawalerskie i kobiece choroby nawet chorobę raka, o ile chory nie był leczony rentgenami, radem lub lampą kwarcową.
Od 14 lat posługuję się przy specjalnych kuracjach kregosłupa radioaktywnymi poduszkami sp. Dr. Otto, lek. pow. Posiadam od niego radowy sztyfcik, za pomocą którego można fałszywe diamenty odróżnić od prawdziwych.
A. SĘKOWSKI, kosmolog, Gdańska 147. w pobl. ul. Słowackiego.

Co grają w kinach.
KINO APOLLO.
Największy artysta świata Emil Jannings, w monumentalnym dźwiękowcu **NIEBIESKI MOTYL** z Marleną Dietrich najslawniejszą obecnie artystką świata.
KINO SZTUKA.
Czar melodji, arcydzieło wykwiutnego humoru w dźwiękowcu **KRÓLOWA HUZARÓW** z czarującą Mady Chrystians.
KINO UCIECHA.
Koncert gry 4 gwiazd, niezrównanego Johna Barrymora, Kamili Horn, Michała Varkonyi, Mona Rico **KRÓL BERUINY**
Dramat miłości, który wzbudza zachwyt.
KINO WANDA.
Wspaniały dźwiękowiec z Barbarą Stanwyk **CMY NOCNE.**
DOM ŻOŁNIERZA POLSKIEGO.
Sobota wiecz.: **URSZULA**, operetka
Niedziela wiecz.: **WOJNA Z BABAMI**, wód.
Niedziela wiecz.: **URSZULA**, operetka.

PIERWSZORZĘDNY ZAKŁAD POGRZEBOWY

„CONCORDJA“

JANA WOLNEGO

PL. SZCZEPANSKI 2. — TEL. 103-21

urządza pogrzeby od najbromniejszych do najwspanialszych, przeprowadza ekshumacje i przewozy zwłok do wszystkich krajów.

Mniej zasobnym daleko idące ustępstwa.

PARCELA 300 sążni

9 dolarów sążeń

przy ulicy LITEWSKIEJ

sprzedam

Wiadomość w składzie skór **PAŁCZEWSKIEGO**

Kraków, Długa 67. tel. 155-36.

Ostatnie wiadomości z prowincji.

Z Brzozowa.

O prababce czy praciotce naszych żydów i o szabesgojach.

Z bogaceni karierowicze wzbogacają żydów ze szkodą dla kraju.

— Ten Brzozów — to wcale piękne i przyjemne miasto. Istna góra Syonu. A jaki stary? Ho! ho! Złożył go jeszcze Kazimierz Wielki i nadał mu rozległe prawa, które mu się zresztą słusznie należały. Było to przecież miasto żydowskie i stąd, jak mówi kronika, przechowywana na strychu w magistracie i związana postronkiem pochodziła ta „śliczna” Esterka — „królowa”. Czytałem sam o tem, a i w hajderze panna Stawcia przy historii polskiej tego uczy. Każdy żyd brzozowski w skrytości swego serca chlubi się tem, że jest bachorkiem potomków, jeżeli nie samej Esterki, — to jej siostry lub brata. A Seelenfreund — to już napewno od niej swój ród wywodzi. „Królewską” krew zaraz się poznał! Wprawdzie jest on czerwony jak burak, a rudy jak lis — ale to nic nie szkodzi. Gdyby tak jeszcze złota korona? Aj! Aj! — Żart żartem, — ale i to może dostać! Styszałem, że pomnik za „zasługi”, jakie położył dla Brzozowa, mają mu jeszcze za życia postawić. Podobno projekt wniósł ten pan z „Okoci-mia”, a gmina wyznaczyła plac na Wygonie, tam gdzie... no wiecie zresztą. Na ten cel brzozowscy sjonisci urządzali już przedstawienia w remizie straży pożarnej i zabawy u Krauzlera. A syn jego, — to już podobno studjuje architekturę w Warszawie, by mógł ten pomnik wykombinować. Chociaż słyszałem, że jego studnia obejmują zakres budowy pewnych ubikacji, których braku tak nie znosi min. Składkowski. Tak „fama fert”.

Mnie nic nie dziwi, — ale mnie jedno dziwi. A mianowicie: dlaczego Brzozowianie, tak szlachetni obywatele — Polacy, z których wielu, ale to bardzo wielu, jak np. ten pan Czarnowski nawet endekami się piszą, a zamiast żupana ubierają żydowski chafat. Tego to mi nikt nie wytłumaczy, — chyba oni sami. Ale oni nic nie powiedzą, — bo oni żyją dla idei. A ich idea jest nie królestwo Boże, ale „królestwo żydowskie” — na ziemi. Oni chcą, by tak było w całej Polsce, jak w naszym kochanym Brzozowie. Amen. **Judenfreund.**

Z Jędrzejowa.
Bólów ból.
Jakkolwiek Jędrzejów nie został tak osaczony przez żydów, jak Wolbrom, Chęciny i Cmielnik z Pińczowem, to przecież wyrażnie odczuwamy zło, jakie zapuszcza tutaj swe pazury. I tak: w państwie. Seminarjum Naucz. Męskiemu uczy i wychowuje nauczyciel — żyd. Społeczeństwo tym „prezjentem” Krakowskiego Kuratorium zostało zaskoczzone. Zaczęły się protesty rodziców. Czem się skończyło? Żyd uczy, a seminarzyści chodzą do kościoła aż do sąsiedniej parafji, bo ks. prał. St. Marchewka, wzorowy patriota, nie może obojętnie patrzeć na wychowanie przyszłych nauczycieli przez żydów z Małopolski. Inny obrazek: do rządów miasta dorwali się także i żydzi. Więc tak się popisali, że szereg radnych powieszono do więzienia w Kielcach za różne nadużycia. Znow inny obrazek: Jędrzejów należał zawsze do wzorowych miast w Polsce, jeśli chodzi o mieszkańców miasta. Dziś zakrada się coraz większa zgnilizna, bo żydzi opanowują szkoły, urzędy, coraz więcej adwokatów i lekarzy cuchnie czosnkiem i chafatem. Przed wojną żydówki nie obchodziły w kapeluszach — za to w wolnej Polsce tak się wzbogacili, że dziś Riwki, Salsie „minują” we futrach i kapeluszach. Niestety, szereg kamienic przeszło w ręce żydów, bo coraz więcej balów, tak niecodziennych przed wojną. Zaraz idzie dalej i szerzej. Już cnotliwi mężowie coraz rzadziej, a idealne żony powoli przechodzą do ustnej literatury ludzi starszych. Zgnilizna! Zgnilizna!
Jędrzejowianie! Dostyc — tu przepaść! ani kroku dalej! Zrzucicie z siebie okowy żydowskie w postaci wpływów tych, co na Jeruzalem ścigali „kamień na kamieniu”.
Jeszcze dobrze pamiętamy, czem był Jędrzejów przed wojną — jak tutaj żydzi siedzieli cicho i pokornie.
Pamiętamy, jak żydzi na szacherkach

CAR DROHOBYCKI RAJMUND I. — ZAKUPY ŚWIĄTECZNE JEGO EKSCLENCJI PANA MARSZAŁKA I PANNY MARSZAŁKÓWNY. — ZBOGACONA NA MECHANICZNEJ PIEKARNI „SZABESGOJKA”. — JUŻ „OSTAŁ NAM SIĘ INO SZNUR. INO SZNUR”.
Drohobycz, 28 stycznia 1931.
Inteligencjo! Cokolwiek czynisz, czyni mądre, i pamiętaj o skutkach!
Inteligencjo! Co robią wielcy w dużym zakresie, to robią mali w małym zakresie! Bez oliar, niema Wolności niema przyszłości.
Naprawdę rozpacz człowieka porywa, gdy myśleć pocznie o tem, co w Drohobyczu widzi i słyszy. Straszna przyszłość sami sobie przygotowujemy, czyniąc jakby nieświadomie jedni, mściwie inni, z egoizmu trzeci. A są i tacy co do wszystkiego, co polskie, nie mają zaufania.
Zjawiska ostatnich dni, ze zakupów przedświątecznych, są nie do przebaczenia wielu ludziom. Nie mówię o biednych i o tych, od żydów zależnych. Mam na myśli sam kwiat naszej inteligencji, tych, co się nad głowy wynosząc szarego obywatelstwa, śmietanką byćby chcieli.
Weźmy takiego jasnie wielmożnego pana Rajmunda Jarosza, po wioskach naszych i w mieście szumnie marszałkiem zwanego. Właściciel Truskawca, człowiek o niezwykłym szczęściu życiowem, słynny karierowicz, zasłużony konstruktor naszej Rady Miejskiej, ze samych „szabesgojów” się składającej, przewyższył w używaniu sposobów i sposobików swego mistrza Jakóba Feuersteina w dążeniu do swoich celów. Dźwięczy nam jeszcze w uszach przestroga, jaką rzucił nam „niebлагоджон-ny” mieszcuchom, nie podporządkowującym się woli Jego Carskiej Mości: „ja wam uszyję buty, że mnie pamiętać będziecie”. I pamiętamy dobrze tę niezapominającą z Truskawca, specyficznym zapachem żydowskim woniejącą, jako że wśród żydów stała się obracającą, wonią tą przesiąknęła, jak przesiąknęła również duchem Zellmanna Wolfowicza z 17 wieku i swego wychowawcy instruktora Kuby Feuersteina z 19 wieku.
Wielki ten grzesznik społeczny w odrodzonej Ojczyźnie swojej, niebacząc, że ma jeszcze dwóch synów i jedną córkę, poczynił zakupy przedświąteczne za 500 zł. gotówką w jednym tylko handlu kolonialnym u żyda Oberlauder’a w Rynku, córka jego u tego samego żyda zakupiła za 300 zł. gotówką samych tylko kosmetyków. A nie jest to ch całym wydatkiem na święta i nie pierwszy raz.

zarabiali na wojnie, jak za cenę zdrady po-chlebiali się okupantom i rośli na bogactwie. Ci, co mieli przed wojną skład starzyzny, dziś wyrosli na bogaczy, a synów swoich już wysłali na uniwersytet.
O, święta Polsko, boleję, że synowie ludu bogobójczego rozrastają się wszędy, wzduż i wgląb.
O, Polsko, my cię wyrwiemy z sieci żydowskiej, jeno łączmy się, uświadamiajmy się i rozszerzajmy „Hasło Podwawelskie” — a znów słonko mile zaświeci.
Jędrzejowianin.
Z Kalwarii Zebrzydowskiej
Żydzi panoszą się u nas
Kalwaria Zebrzydowska uchodzi za miejsce święte. Co rok przybywają tutaj liczne pielgrzymki z całej Polski a nawet ze zagranicy. Jednakże miejscowość nasza stała się obecnie rajem żydowskim. Kalwaria stanowi placówkę przemysłową. Posiada około 400 drobnych warsztatów, w tem dwa większe, a nie posiadała ani jednego katolickiego sklepu z potrzebami materiałnymi, jak dzwono, forniry, klej, okucia meblowe itp. Mistrzowie więc musieli skutecznie swoje zakupy u żydów.
W pierwszych dniach stycznia założył tutaj pewien kupiec katolicki skład dykt i fornier i zaczął sprzedawać swój towar o wiele taniej niż żydzi. Skoro ci się o tem dowiedzieli zaraz obniżyli swoje towary o 50 procent, aby tylko katolikowi robić konkurencję, a przez to mu podkopać zaraz na początku był. Wynika z tego, że będąc bez

Drugim drogocennym klientem tegoż żyda Oberlauder’a jest pani Kraftowa, żona p. Władysława Krafta, właścicielka katolickiej parowej piekarni w Drohobyczu, która zakupiła u niego serwis i inną tanieją stołową za 300 zł. Tak chętnie chcielibyśmy się dowiedzieć, którzy to żydzi w katolickiej piekarni p. Władysława Krafta kupują pieczywo i czy czasem nie przyjdzie nam, katolikom mieszcuchom bojkotować piekarnię, której właścicielka tak ostentacyjnie, tak publicznie swoimi pomiata. Możeby wnet wzięła do ręki katarzynkę i śpiewała przy niej na ulicy: „Pomoc dajcie mi żydkowie, bo okrutny los mnie nęka, zgnie-tli mnie już polaczkowie, a żołądek z głodu stęka”.
W interesie tak p. Władysława Krafta i jego małżonki leżeć powinno, aby nie szerzyli zgorszenia i nie gardzili opinią publiczną. Jako lekturę zaś polecamy im „Hasło Podwawelskie”.
Katolickie sklepy świecą pustkami, — lecz nie towarów. Żydzi panoszą się, bicza-mi nas codziennie chłostają, panują nad nami bez nas, a ekscelencje marszałkowie i z bogaceni mieszczańscy sami im bicze kupują i rządy oddawają. My Katolicy, my Polacy, my tubylcy na tej ziemi, my kupcy rzemieślnicy, my wolne stany na polskiej ziemi Piastów i Jagiellonów, Batorych, Sobieskich i Kościuszków podupadają musimy, bo zabija nas nasza inteligencja i nasza biurokracja.
Nasza egzystencja skazują tacy właśnie „szabesgoje” na zniszczenie. Żyjemy już prawie likwidacją naszego stanu posiadania. Zrozumcie to przecież, wy, panowie Jaroszu, i wy, panie Kraftowe.
Waleczność i bitność narodu polskiego nie jest jeszcze tem, czego trwałość wolności Państwa naszego wymaga. Ograniczenia wojen wytrwarzają inny sposób pokonywania przeciwnika; przenoszą swą akcję działania na pola gospodarcze i materialne, dla nas, przy naszym słabym zasobie odporności, wielokrotnie niebezpieczniejsze, bo zastają nas bezsilnych, bezbronnych i nieprzygotowanych. Zastają nas formalnie w rękach wroga we własnym kraju, w rękach wychodowanego przez nas żyda.
Wolność też naszą w przyszłości powtór

nie będziemy musieli zdobywać z powodu dzisiejszej bierności całego naszego społeczeństwa, a nienarodowego i nierozumnego stanowiska naszej inteligencji i stanu urzędniczego, lecz już nie orężem, lecz twardą pracą nad nami samymi i siłą materialną.
Stanowczo materialna siła naszego Narodu w swoim państwie jest niepomiarne niższa niż wroga, tego przez nas w zanzadru naszym wygrzanego żyda, który taktycznie opanowuje w Kraju wszystkie pozycje gospodarcze i kulturalne, sięgając już nawet po polityczne, by opanować rządy Państwa.
Powstańców — idealistów z 1863 roku szaleńcami zwano, a przecież oni ratowali honor i godność Narodu, świadcząc swymi szubienicami i życiem w sybirskich kator-gach, że mamy prawo do samodzielnego, niepodległego bytu na równi z innymi narodami.
Nas idealistów, którzy dążymy do odzyskania Kraju i stworzenia przyszłym pokoleniom lepszego bytu, nazywają beznymi także szaleńcami. Zwijcie nas tak za to, że chcemy Naród wydzwignąć z niewoli żydowskiej gospodarczej, kulturalnej i politycznej.
My rozumiemy, że bez wolności gospodarczej tylko fikcyjną może być niepodległość nasza, a przyszłość w służbie żydowskiej. Jeżeli Naród się nie ocknie, jeżeli nie zapragnie być wolnym, to za naszą bierność, za nasze lenistwo, za naszą apatię słusznie pójdziemy w niewolę żydowską. I pójdziemy w nią wszyscy, a w pierwszej linii te męty społeczne, zdraycy naszej sprawy, „szabesgoje” czepiający się dziś chafata żydowskiego, jak zbawienia. I nie będzie wówczas różnicy stanów, wykształcenia ani urodzenia, wszyscy parobasami żydowskimi będziemy.
Może ten czas niedaleki, gdy sobie Jego Cesarska Mość Rajmund I przypomni, jak to żydzi jeździli jego pojazdami, do urny wyborczej, przyrzekając mu swój głos, który oddali ciłotecznie na listę żydowską. — Może wów zas jasnie wielmożny pan na Truskawcu popędać będzie konikiem żydowskim, czego mu nie życzymy.
C.M. J. B.
Mieszcuchy.

konkurencji chrześcijańskiej wyszukiwali rzemieślników dla swej korzyści pod czem ciępielni i pracownicy u rzemieślników.
Żydzi są tu zresztą panami. W niedzielę i święta handlują bezkarnie, rozbijają się po mieście i nikt ich nie powoła do porządku, nikt im nie da odczuć, że jest nad nimi władza.
Niedawno żyd Amster z ul. 3 Maja po-bił chłopca z sąsiedniej wioski. Było wielkie zbiegowisko, lecz nikt nie ujął się za bitym chłopakiem. Coby to było, gdyby chrześcijanin bił żydka? Wiemy atoli dobrze, że my Polacy w Polsce jesteśmy obywatelami II klasy.
Goja syn.
Z Tarnobrzega
Miasto nasze budzi się w kajdanach żydowskich
Pługawe żydostwo obsiadło nasze miasto i rozlaży się jak wesz po wioskach, a wszędzie niesie zarazę, wszędzie upadek moralności, porządku i gospodarstwa.
Publiczne i tajemne kryjówki gangreny utrzymują tutaj żydzi. Zamiast „Domu Ludowego” mamy tutaj „Casino”, do którego uciekamy na mało godziwie rozrywki, chroniąc się przed myślą głębszą; zamiast chrześcijańskiego przytułku starców, mamy kryminalistów przy kościele OO. Dominikanów. Mamy tutaj zatrzymanie adwokatów żydów, bo nasi bracia sądzą się aż miło. Ostatni grosz wydają na adwokata żyda. W mojej wiosce aż dwanaście par pieniędzy wtoczyło się po sądach. Kobiety nagie dzieci bez ksią

żek do szkoły, lecz na adwokatów żydów są pieniądze. Ludziska na weselach i chrzcinach rozbijają sobie łby i ciągną się potem za kudły po żydowskich adwokatach. Rząd-ko który uda się do adwokata Polaka, bo go wstyd, że piwa nawarzył, a teraz chciałby się obmyć.
Mamy sklepy chrześcijańskie, lecz je o-mijamy. by tuczyć żydów. Brody dajemy o-bie golić u żyda, bez żyda obejść się nie możemy.
Wychowawca naszej młodzieży, p. dyr. Czechowski bez przyjaźni żydów prof. prof. Laufer’ów i Nussbaumów obejść się nie może, uczniowie jego przyjaźnią się z żydkami i żydówkami i rośnie tylko wstyd i hańba dla Polaków z dnia na dzień w całym Tarnobrzegu i okolicy.
Błażej z pod Tarnobrzegu.
Z Borysławia.
Żyd żydem pogania i na żydzie jeździ.
W niedzielę, idąc do kościoła na Wolan-kę, aż się niedobrze robi człowiekowi. Nie-chlujn żydzi wbrew przepisom, policyjnym wylewają wszystko na ulicę, wprost na chodniki. Lecz nikt tego nie chce widzieć, co widzieć powinien. Doniesienia nie skutkują. Panowie burmistrzowie Borysławia i Wo-lanki mają co innego na głowie jak zajmo-wać się takimi drobnostkami. Obydwa „wierca” przecież, a to kłopot nielada. Komisje sanitarne składają się natomiast z ży-

dow i szabesgoi, a kruk krukowi oka nie wykoła.

Dawniej w niedziele i święta żydzi nie pracowali lub skrycie tylko. Dziś przy głównej ulicy blacharze, tapicerzy, szewcy kują miotkami aż miło, krawcy i kuśnierze szyją na maszynach aż dudni, żydowski szklarz urządza wystawę z wizerunków Matki Boskiej i Chrystusa Ukrzyżowanego, i przyczyna ramy piłą i szkli obrazy wido- cznie także ku większej chwale Bożej. I na to wszystko patrzą chrześcijanie dążący na Mszę św. W Palestynie tego żydom nawet nie wolno, lecz w Polsce: „wolność Tomku w swoim domku”, tutaj jest „Juda tryum- phans”.

W szkole na Wolance odbyło się w o- statnim czasie zebranie Koła Rodzicielskie- go, celem urzędzenia wieczorku. W tym celu wyłoniono Komitet z 5-ciu żydówek i 5-ciu katoliczek. Przewodniczącą wybrano żydówkę Schneiderową. Obrzydlivość! Hań- ba! Paskudztwo! Czyż tam do tej szkoły uczęszcza tytuł żydziaków co dzieci chrze- ścijańskich? Czyż nie było na zebraniu ani jednej Polki, która by nie odczuła takiego płgawienia Ojczyzny, której jest córką. I to mają się nazywać kobiety, matki Polki! Omijając nam „takie” Polki przyjdzie jak tre- dować, jak zadumione.

Postanowiono uszyć 50 płaszczyków dla najbiedniejszych dzieci. Uszyte oddały na- sze panie „polskie” (piesby się taką pol- skością udawali) partaczowi żydowi, które- mu nikt najdrobniejszej roboty nie chce po- wierzyć. Widzimy jednak, że pani Schnei- drowa nie zasypia gruszek w popiele.

Założył tutaj na Wolance istniejącemu składowi węgla chrześcijańskiemu p. Mo- ściński konkurencję. Zdawałoby się, że to ka- tolicki całą gębą, bo i nazwisko posiada w Polsce dźwięk nielada. Ktoby tak myślał, strzeliłby jak kula w plot. W kantorze tej firmy zasiadają bowiem korkociągowe ka- tolicki: Grossmann, Segal i trzech jakichś innych Zwiebel- czy Hosenduftów. Dajmy pokój „panu” Mościńskiemu w Boryslawiu, bo on stanowi tylko listek figowy dla — żydów.

Wielkim jest również p. Skoczniński a żyd Heimberger jest jego prorokiem. Pier- wszy jest inżynierem i Polakiem i katoli- kiem i ma zastępstwo Forda, drugi nato- miast jest jego prawą ręką a może i głową.

Chyba że ten pan Skoczniński utrzymu- je Heimbergera golarską metodą na przy- nętę dla katolików. Kto wie? Każdy nie- święty ma swoje wykryty. „Goj”.

Z Żywca.

Żywiec coraz wężej i howa się w jarmułkę żydowską.

Tutejsze obywatelstwo zdradza niezwy- kłą sympatię do żydków. Na każdym kro- ku nie tylko poniewieranie godności wła- snej i narodowej, ambicji w niem niema za- głosz i najmniejszego nie posiada zrozumie- nia dla obywateli narodowych.

Żyd tu panem jest i basta. Wszystko ceni się dla niego, nie dla siebie i swoich dzieci. Chwaliliśmy się, że w Żywcu nie posiadamy mieszkańców żydów. A przecież przy głównej ulicy mamy sklepy żydowskie Kłpstein'a, Weber'a, Felix'a i inne. Jeżeli ich się nie pozbedziemy co rychłej, to nie- zadługo Żywiec drugim będzie Chranowem lub Rozwadomem.

Lecz wszystkie te nawoływania od dłuż- szego już czasu w „Hasło Podwawelskie” nie odnoszą żadnego skutku. Most na Wisłę nie chce się dla nas stać murem, odgranicza- nym nas od Zabłocia, skąd żydzi general- nie przypuszczają szturm do Żywca. Jeżeli tak, nadal postępować będziemy, to Żywiec nieadługo już żydzi opanują i nami będą rządzić.

Wulka z Żywca.

Z Nowego Targu.

„Typowy przykład wyzysku żydowskiego”.

W Nowym Targu hurtownym handlem szkła do okien, zajmują się katolicka S-ka „Podhale” i wzbogacony u nas żyd Emanuel Singer.

Zdarzyło się, że w „Podhale” szkła za- brakło (zupełnie niezrozumiale jak w takiej wielkiej firmie mogło czegoś braknąć), a Singer momentalnie podniósł cenę szkła o 100 proc. tłumacząc zdziwionym interesen- tom, że musiał wagon „Express” zamówić.

Może urząd Skarbowy, który taki niski podatek temu żydowi wymierzył, obliczył ile tysięcy on na tym wagonie szkła zarobił.

Z Czarnego Dunaica

Burmistrz przeciw woli obywateli.

Mieszczanie tutejsi nareszcie przejrżeli i na plebiscytm powiedzieli się jednogło- śnie przeciw szynkom wódczanym, utrzymy- wanym przeważnie przez żydów i żydofi- łów.

Niecna robota żydów na Górnym Śląsku.

GWIAZDA KABARETU ŻYDOWSKIEGO POLA JANKOWSKA. — JEJ „KOCHAJĄCY” MAŁŻONEK JOSEK WEISS ZE LWOWA. — CHAJM BER ZYLBERSTEIN, PRZYSTOJNY GENTELMAN I JEGO PROCEDER. — „CIOTKI”, POLICJA I SĄD BAWIĄ SIĘ W „CHOWANEGO”. — CENTRALĄ HANDLU ŻYWYM TOWAREM — GÓRNY ŚLĄSK. — POLICJA ARGENTYJSKA.

Katowice, 26 stycznia 1931.

Dwa małe wypadki na pozór roz- winęły znów przed oczyma społeczeń- stwa haniebne grasowanie handlarzy żywym towarem na Górnym Śląsku i ich nikczemną działalność po całym świecie.

W jednym z tutejszych małych ży- dowskich kabaretów występowała jako główny numer atrakcyjny Pola Jankowska, której prawdziwe naz- wisko brzmi Igelnik i pochodzi z Ło- dzi, a jest zapewne żydówką. Znana to na bruku katowickim „marka”, ta Igelnikówna. Przed laty występowała już tutaj i rozkochała w sobie sekre- tarza żydowskiej gminy „Rigitsteina tak dalece, że ten zrujnował się dla niej zupełnie i popełnił defraudację, za co odcierpiał w więzieniu.

Obecnie ta Igelnikówna vel Pola Jankowska „poślubiła” Joska Weis- sa ze Lwowa, który już dwa razy był żonaty, a którego żony bez śladu zni- kły z Polski. Mówią, że obydwie swe żony sprzedał do Buenos Aires. Pola Jankowska zarabiała tutaj 20 zł. za występ. Na utrzymanie więc dwóch osób, i na sprzymanie toalet, to co- kolwiek za mało. Zadzierżysta Pola więc szuka po występie owieczek, a gdy je przywinie zdoła ostrzyżdz. zja- wia się w samą porę „kochający” mał- żonek, dbały o „reputację” swej żo- nusi i uprowadza ją do domu. W mie- dzyczasie tłucze się po poczekalni IV klasy, skąd go nieraz już zabrano na policję jako wielce podejrzanego. Josek Weiss nie rozminie się z czasem z domem karnym, a „cnotliwa” mał- żonka Pola Jankowska z domem ro- botniczym.

Takich „kawałków” ludzkich u nas w Katowicach pełno.

Albo taki Chajm Ber Zylberstein! Grasował tutaj po Górnym Śląsku. Nikt nie wiedział, z czego ten do- stojny i rzeczywiście przystojny „gen- telman” żyje. A żył na szerokiej stop- ie i zawsze w towarzystwie przynaj- mniej jednej nadobnej dziewczyny. Aż

Żydzi podnieśli ogromny „krzyk” że im się dzieje krzywda i wnieśli rekurs, w cem im gmina pomagała (Cześć! Panie Burmi- strzu!).

Mamy jednak nadzieję, że miarodajne czynniki odrzucą bezmyślny protest i przy- spieszą wprowadzenie w życie ustawy o zakazie wyszynku wódki. Grom.

Ze Zwiernik.

Gdy jarmułka żydowska przyćmi i rozum.

Zwiernik, ludna wieś w pow. pilzneńskim nie bierze sobie przykładu z ziół uświado- mionych, lecz z tych, gdzie panuje ciemno- ść. „Similia similibus” mawiali starzy Rzy- mianie a my po polsku, po chłopsku tak to przetłumaczmy: „świnia lubi się tarzać w błocie, jak i inne świnie”.

Rozwielmożnił się we wsi jaśnie wiel- możny Icek Grünberg, gospodarz całą gę- bą, ma przecież dom i pole, a przytem jest handlarz od „wszystkie towary”. W sobotę bracie, nie dostaniesz we wsi niczego ku- pić. Jaśnie wielmożny Icek ma święto. Nie trzeba mu zakłócać nabożnych rozmyślań, więc zakupy ci potrzebne poczyni w piątek przed 5-tą wieczorem, niech bestja kłap- ciuch wie, że katolik umie uszanować obce wyznania. W niedzielę za to dostaniesz, cze- go dusza zapagnie i tytoń, i wódeczkę i piwo i kielbasę trefną i śledzia i ciastko i cebulkę. Poco my mamy nasze święto sza- nować, niech inni szanują.

Przed wojną był tu sklep katolicki (Kół- ko Rolnicze). Któżby tam kupował u ta- kich pałalichów. U Icka o co innego, bo on i „arbatą poczęstuje i targować się mo- żna”. Pies nawet wyje na taką oszczędność! Mamy co prawda trafikę inwalidy Jana Mi-

naraz wykazało się, z czego on zara- biał na tak luksusowe życie.

Ostatnie wiadomości przyniosły nam spodziewaną zresztą nowinę, że Chajm Ber Zylberstajn został areszt- owany za handel żywym towarem we Warszawie, że nietylko sieci tej bandy sięgały na Górny Śląsk lecz i główna centrala i punkty zborne mie- szczały się właśnie w naszym mieście.

Z przerażeniem, my Górnoślązacy teraz przecieramy oczy. Nigdy nie byliśmy cnotliwsi ani gorsi od innych. Zresztą w okolicach przemysłowych cnota zawsze była pojęciem i giet- kiem i płynnem. Lecz to, co się u nas dzieje teraz, kiedy żydzi rozwiel- możlili się na dobre, to o czym się dowiadujemy, to urasta nad nasze po- jęcie — nawet najliberalniejsze.

Zadomowia się tutaj np. sutener- stwo. Niestety ustawodawstwo na- sze, podobnie jak w innych krajach, stanowczo jest za łagodne.

Powiedzmy lokal, w którym się znajdują dwie prostytutki, a z których procederu ciągnie zyski gospodni, wzgl. sutener, nie jest w pojęciu usta- wodawstwa naszego domem public- nym. Dopiero, gdy w takim mieszk- aniu są więcej jak dwie córy Koryn- tu, uważa nasze ustawodawstwo je za „zakład”, za „dom publiczny”. Są atoli dwie takie boginie wolnej mi- łości — to rozpoczyna się pomiędzy policją, ciotką a sądem gra w „cho- wanego”. Policja takie zakłady likwi- duje i melduje. Sąd skazuje sutenera na 20 — 50 zł. grzywny, co wobec stałych dziennych zarobków jest ni- czym i nakazuje dom otworzyć. I gra idzie dalej, policja „znajduje”, cio- tuchna z uśmieszkiem płaci karę i otwiera swój zakład, i tak się policja ze sądem bawi nadal, aż wreszcie po- licji się znudzi ta gra i poniecha mel- dowania zupełnie.

Wiedzą ludzie o tem na Górnym Śląsku dobrze, to też „ciocie”, policja i sądy stale zabawiają się w „chowa- nego”.

Inaczej rzecz z handlem żywym to-

warem. To są przestępcy, do wytro- pienia których potrzeba Sherlocków Holmes'ów. A że grasują po wszyst- kich krajach, tem trudniejsza z nimi sprawa.

W Argentynie czy Brazylii — pro- stytucja i handel żywym towarem — to zagadnienie problemu czysto eko- nomicznego. Imigracja mężczyzn do tego kraju jest daleko większa od i- migracji kobiet. Prócz tego Argentin- ki czy Brazylii za szybko się sta- rzeją. W dwudziestym roku życia, to już stare baby, zwłaszcza mężatki. Handlarze żywym towarem, to tam wielce szanowani wielcy kupcy, wła- ściciele olbrzymich magazynów i do- mów towarowych, w których nikby się nie spodziewał — że uprawiają ubocznie obrzydliwy ten proceder, uimę tylko całej ludzkości przynoszą- cy. Policja przekupiona na ich stoi/ usługach a kraje Europy, żądające od niej wyjaśnień, otrzymują same wykrętne i nieistotne.

W Polsce pani Paleogue, aspirant- ka policji, komendantka kobiecej sa- nitarno - obyczajowej brygady przy Urzędzie Śledczym VI-a, w Warsza- wie może cudów dokazywać, bez współpracy policji argentyńskiej nie nie zdziała — a ta współpracować nie chce. A tymczasem zaśmiecają nam żydowiny nasz Górny Śląsk.

„Pierun”.

Wytwórnia ciast

Keksów i herbatników deserowych

FRANCISZKA

GŁOWIAKA

Kraków, Dz. XXII. Lwowska L. 27.

Poleca ciasta cukry, Torty wszelkiego rodzaju po bardzo przystępnych cenach.

Pracownia ul. Kącik L. 2.

samem jak najgorszy przykład reszcie spo- łeczeństwa - robotnikowi i ludowi.

Postępowanie naszej inteligencji jest wprost haniebne. Sprowadza np. tutejszy „Rolnik” węgiel dla zaopatrzenia ludności na zimę w ten niezbędny materiał palny. Pewien dostojnik tutejszy ostentacyjnie za- kupuje węgiel u żyda Kohna po cenie o 5 zł. wyżej, chociaż węgiel „Rolnika” był tego samego gatunku i z tej samej pocho- dził kopalni. A przecież dostojnikowi nikt nawet grosza nie zanieśie i absolutnie od żydów zależny nie jest.

Inny przykład, dowodzący, że i nasi przemysłowcy nie wiedzą co sobie i innym są winni. W chrześcijańskiej piekarni był na święta Bożego Narodzenia wielki wybór pieczywa. Żona pewnego kupca chrześcijań- skiego, który nietylko krzyczy, że jest an- tysmitą, lecz sam nawołuje do walki z ży- dostwem, zakupiła pieczywo w piekarni ży- da „Mojsie Huhn”. Nasi wędliniarze, którzy żyją wyłącznie z chrześcijan zakupują wszel- kie artykuły codziennej potrzeby u żydów. Stara akuszerka, biegła i sumienna, jest o- becnie bojkotowana przez położnice chře- ścijańskie, bo się osiedliła tutaj młoda ży- dówka, mało doświadczona, którą rabin pod groźbą kłótni nakazał współwyznaw- com popierać. Rozkazu rabina posłuchali zatem i chrześcijanki.

W sądzie powiatowym jest wodziarem żyd Lejbo Toigenbaum, pokatny doradca. Wszelkie biura stoją dla niego otworem, bez niego nie się nie odbędzie, żadne kup- no i żadna sprzedaż nie dojdzie do skutku, chociaż nawet po polsku pisać nie umie u- czciwie. Za Moskali bił im czołem. Niemcy bez niego nie mogliby, Bolszewicy uwa- żali go za swego, a on teraz tych, co za Polskę krwawili, nazywa „naleciałościami”. Może sobie na to pozwalać, gdyż urzędnicy tutejszego sądu są na jego usługi.

Taki to jest powierzchniowy szkic na- szego Kosowa.

Obserwator z Lubelskiego.

Z Kosowa Podlaskiego.

Jasne i ciemne strony naszego żydowskiego miasteczka

W miasteczku Kosów, położonem w po- wiecie Sokołowskim w województwie lu- belskim, założyli po wojnie młodzi kupcy chrześcijanie kilka sklepów. Mamy już skle- py spożywcze, sklep materiałów piśmien- nych, manufaktury, biuro prób i podań, piekarnię, restaurację wszystkie chrześci- jańskie, sklepy wódek tak samo, mamy szewców, krawców i rzeźników polskich i mamy w miasteczku 95 proc. żydów. Nie- zwykłe odczuwamy brak fryzjera chře- ścijańskiego, który tutaj miałby duże po- wodzenie. Brak nam również chrześcijań- skiej hurtowni spożywczej. Niestety jak wszędzie, tak i u nas inteligencja nie doro- sła swemu zadaniu i nie popiera swoich, lecz płaszczy się u stóp żydów, dając tem

„SOLIDNOŚĆ”

WARSZTAT MASZYNOWO-KOWALSKI

Specjalny wyrób resorów automobilowych, sprężyn i kucie części do wszystkich maszyn.

Michała Folwarka

KRAKÓW

ZABŁOCIE Nr. 3 a.

Małżeństwo bezdzietne

poszuje 2 lub 3 pokoje z Kuchnią w śród- mieściu da odstępnę lub czynsz za parę lat.

Zgłoszenia dla MG. „Hasło Podwawelskie” Kraków, Stolarska 6.

Przy zakupach prosimy powoływać się na ogłoszenia w „Hasle Podwawelskim”

KATOLICKIE FIRMY GODNE POLECENIA:

KRAKÓW

Berger Tadeusz, Kraków, Szewska 22. tel. 119-03. — Gramofony, płyty krajowe i zagraniczne. Przybory i naprawy. — Radio. — Rowery. —

Bar pod Kurjerkiem, poleca znakomite zimne i ciepłe przekąski, oraz wszelkie napoje do najwykwintniejszych, Kraków, Wielopole 5. —

Barosiawicz Ludwik, Restauracja „Pod Ratuszem”, Kraków, Rynek gł. 30. —

Bobrowski Julian, handel kolonialny i delikatesów. — Wina, Wódki i Konjaki. — Kraków, Łobzowska 6. Tel. 2438. —

Chcesz jeść dobre paczki? Idź do cukierni Pieczarki! Kraków, Poselska 15. —

Chemiczna pralnia i farbiarnia St. Witalski w Krakowie, ul. Kordeckiego 5. Filje: w Krakowie, ul. Wiślna 11, w Krakowie, Dębniaki Rynek 8, w Tarnowie, ul. Koszarowa 1. — Przyjmuje do czyszczenia i farbowania wszelką garderobę męską, damską i dziecięcą, oraz dywany, kilimy i portjery po cenach konkurencyjnych. —

Cyankiewicz Józef, najsolidniejszy sklep zegarmistrzowski - jubilerski, Kraków ulica Sławkowska 1. —

Drogueria spadk. Mra St. Milerowicza i Ska dawniej Mr. Fr. Zopoth i Ska Kraków, ul. Sienna 12. — Poleca perfumy, kosmetyki, opatrunki, oraz wszelkie zioła według metody leczenia Ks. Kneippa. —

Drukarnia Ludwik Gronus i Ska, Kraków, ul. Stolarska 6. —

Fabryka mebli żelaznych, metalowych oraz wyrobów budowlanych, Antoni Pogorzelski, Kraków, ul. św. Łazarza 9, tel. 0098, ul. Mikołajska 3, tel. 3588. —

Fabryka wyrobów masarskich Aleksandra Grabowskiego, w Krakowie, ul. Szewska 16, tel. 104-39. Filje Katowice, Katowice 1; Krynica, Hala Targowa. —

Jórasz Józef, Korczyn, powiat Krosno. — Przemysł tkacki. — Znakomite płótna. Jarosz K. i Ska właśc. Jan Hanusz i Karol Jarosz, Kraków, Fl. Jędrska 35, róg św. Marka. Tel. 12329. poleca Płaszcze damskie, Ubrania męskie, Palta, Raglany, Smekingi, Bieliznę, Obuwie męskie i damskie, Mundurki strażackie. —

R. Kowalski, Kraków, ul. Wiślna 8. Fabryka, skład płócien i bielizny. —

Maruńczak Michał, Skład materiałów chirurgicznych i sanitarnych, Kraków, ul. Sławkowska 10. —

Nikiel J. A. Skład instrumentów muzycznych, Kraków, Szewska 2. —

Obuwie wytwórnia „Franko” Kraków, ul. Florjańska 29 w sieni. —

Pracownia szklarska Romana Kwiatkowskiego obecnie H. Wątrobowej Kraków, Szewska 9, wejście Jagiellońska 6, wykonuje wszelkie roboty w zakresie szklarskim wchodzące, jakoteż oprawy obrazów, oraz akwarja, teraria i wiwarja po cenach b. przystępnych. —

Pracownia Tapicerska Stanisława Obecnego w Krakowie, ul. Zielona 16. Przyjmuje wszelkie roboty tapicerskie, również przerabia i odnawia stare. Robota solidna i punktualna, po cenach konkurencyjnych. —

Pierwsza Kraj. Pracownia Szyldów, Napisów i Reklam świetlnych Tadeusza Laszkiewicza, Kraków, ul. Marka 8. — tel. 137-84. —

Piwo okocimskie barona J. Götze w Okocimie. —

Płonka Józef, Zegarmistrz Genewski, Kraków, ul. Szewska 12, wykształcony zagranicą, były wieloletni współpracownik w Paryżu i we fabryce zegarków Badolleta w Genewie, poleca w wielkim wyborze Szan. P. T. Zegarki Genewskie, ultra-plaskie, precyzyjne jak: Patek Philippe, IWC Schaffhausen, Longines, Revue, Record, Tissot, Optima, Zenith, Omega, Tramelan, Doxa, Cyma, Roskopf i inne. Chronometry, chronografy i Stappery. Bransoletki z zegarkami. Budziki kieszonek. Zegary biurowe. Zegary ściennie i stojące (z biciem Westminster). Repertory kwadransowe. Zegary kontrolne dla służby nocnej. Łańcuszki złote, srebrne i niklowe. Pierścienie. Przyjmuje zamiany. Pracownia reperacji. Wykonuje wszelkie najtrudniejsze naprawy zegarków zwykłych i skomplikowanych oraz naprawy zegarów antycznych pod gwarancją. —

Pogotowie Samochodowe przy ul. Szczepańskiej 2. Tel 1577. otworzyło skład z przyborami i częściami samochodowymi, oraz posiada na składzie oliwę, opony i dętki, jakoteż pośredniczy w komisowej sprzedaży samochodów używanych. — Dysponuje samochodami osobowymi i ciężarowymi, do przewozu osób i bagażu. — Ceny przystępne. —

Sklep Swojski, Stanisława Lampkówna, Kraków, Karmelicka 39. Poleca skład masła, sera i jaj. —

Skład materiałów na wszelkie roboty ręczne. Specjalność: Artykuły D. M. C. — Kraków Sukienice 30. — Helena Godziszewska. —

Skórczewski A. i Polakiewicz, Kraków, ul. Florjańska 13. Bielizna i kapelusze. —

Szczurkowski C. Kraków, Grodzka 2. Handel przyborów do szycia, haftu i kra-
wieczyny, poleca pończochy i rękawiczki oraz skład zabawek, gier towarzyskich, lalek, kozi na biegunach, gry sportowych i t. d. —

Szczerba Roman, Kraków, ul. Florjańska 48. poleca kapelusze, bieliznę, rękawiczki, skarpetki. Pektoraliki-Koloradki gumowe dla PT. Księż. —

STEFAN Porębski, Kraków, RYNEK GŁ. L. 32 poleca: torebki damskie, tekturę, papiery, portfele, portmonetki, walizki, fibrowe, oraz stale wielki wybór zabawek. —

Stoiarski Tadeusz, Kraków, ul. Szpitalna 26. Zakład artystyczno-stolarski, wykonuje wszelkie roboty w zakresie wchodzące po cenach nader przystępnych oraz dobrego materiału. —

Symfonia. Nowo otwarty chrześcijański skład gramofonów, płyt, instrumentów przyborów muzycznych i radiowych. — Natalia Papia, była długoletnią kierowniczką firmy Berger — Kraków, ul. Wiślna 10. —

Tańców pierwszorzędną nowoczesną uczelnia art. bal. Alfr. Walden Hankusa — Kraków Marka 8 telefon 162-83, Katowice Hotel „Monopol” wyucza tańców salonowych i scenicznych. —

Węglarski Michał, Kraków, ul. Gołębia telefon 1518, krawiec męski i damski. —

Zakład Dentystyczny, Strzelbicki Stanisław, Kraków, ul. Florjańska 15. —

Zembrzycki A. — Przybory kancelaryjne, szkolne, wieczne pióra, albumy, karty widokowe, karty do gry, ramki i bilet-y wizytowe, poleca Kraków, Florjańska 9. Telefon 2924. —

INSTRUMENTA MIZYCZNE
dyktosmyczkowe oraz części zapasowe do tychże. Stare instrumenta naprawia, zestrzaja kupuje lub wymienia na nowe
Józef Nikiel
Kraków, Szewska 2
Wszelkie porady przy zakładaniu i kompletowaniu zespołów orkiestralnych, udziela bezpłatnie.

Fabr. Skład
PŁOCIEN I BIELIZNY
R. KOWALSKI
KRAKÓW UL. WIŚLNA L. 8.
Płótna lniane i bawełniane, Płótna pościelowe i Bielizniane, Obrusy, ręczniki ściereczki, sienniki Płótna lniane Kościelne do haftowania Barchany flanele, zefiry, batysty ciepła Bielizna, męska i damska, chustki klasztorne pledy, koce, koldry, pończochy, skarpety.
Ceny niskie — Wielki wybór.

MIODOSYTNI
KAZIMIERZA ROBACKIEGO
założona w roku 1841.
poleca wszelkie miody, tak do picia, jak i lecznicze od najstarszych.
KRAKÓW, SŁAWKOWSKA 26.

PŁÓTNA KORCZYŃSKIE
piękne i trwałe na wszelkie bielizny. — Dymki, Dreliszki, Obrusy, Chusteczki, Ręczniki, Ścierki, Cagii-plastiki, — Struks, Materje, Materace, Leżaki, Chodniki i t. p. wyroby tkackie lepsze gatunki, poleca po cenach niższych
J. JÓRASZ
— PRZEMYSŁ TKACKI —
KORCZYNA
— POWIAT KROSNO —
(Próbki przesyła po nadesłaniu znaczka pocztowego na 1 złoty w liście).

NOWO OTWARTY **NOWO OTWARTY**
„BAR POD PRZYSTANKIEM”
A. DYRKA
KRAKÓW DZ. XXII. DĄBROWSKIEGO L. 13 KRAKÓW
Poleca zimne i gorące przekąski po cenach bardzo przystępnych.

FABRYKA MAKARONU
„MACARITTA”
w Krakowie Krowczyńska 52
Właściciel
Konstanty Wojciechowski
poleca i dostarcza
makaron włoski z najprzedniejszej maki przewyższający dobrocią zagraniczny makaron — **po cenach konkurencyjnych** —
Prosimy żądać próbek i cen makaronu. Warunki zapłaty dogodne.
Telefon 156-80. Konto PKO. 409-989

HENRYK OSKARBSKI I SKA
Kraków ul. Szewska 1:2.
Telefon Nr. 118-16
poleca:
wielkie towary kolonialne pierwszorzędnej jakości, jak: kawy, herbaty, kakao, czekolady, sardynki itd. doborowe gatunki wszelkich win, wódek i likierów. —
Komitetem zabawowym dostarcza w komis

HOLEC MARJA
KRAKÓW, ULICA RADZIWIŁOWSKA L. 3.
Wydaje smaczne śniadania obiady i kolacje po cenach bardzo przystępnych

FABRYKA MEBLI
ŻELAZNYCH I METALOWYCH
ANTONI POGORZELSKI
Kraków, ul. św. Łazarza L. 9.
Telefon 100 98 Telefon 135-89
WYKONUJE:
Meble mosiężne, żelazne Blaszane wkłady siatkowe do łóżek urządzenia szpitalne, stoły ginekologiczne, umywalki dentystyczne, szafki lekarskie łóżka wyciągane, Jakoteż urządzenia hotelowe i pensjonatów.
Dostawa Terminowa
Dogodne warunki dostępne ceny.

PRACOWNIA
MALARSKO-KOŚCIELNA
„STYL”
KRAKÓW, RAKOWICKA L. 1.
maluje na dogodnych warunkach wnętrza kościołów wszystkimi monumentalnymi technikami, jak: tempera, kazejka, kaszeta-wapienne fresko-olejowe i t. p. Najdokładniejsze projekty w skali, wykonano w własnym zakresie firma dostarcza na żądanie GRATIS, jakoteż udziela bezinteresownych fachowych rad, bez żadnego zobowiązania klienta. prospektami, fotografiami wykonanych prac, referencjami OSÓB DUCHOWNYCH, każdej chwili służą — na żądanie — przyjeżdżamy bez zwrotu kosztów podróży.

Humor i satyra!!!
Czytajcie Ilustrowany Humorystyczny Kalendarz
»HASŁA PODWAWELSKIEGO«
Kto wpłaci prenumeratę półroczną lub roczną otrzyma Kalendarz — bezpłatnie za nadesłaniem 1 zł. na przesyłkę poleconą —
Zgłoszenia do Adm. „Hasła Podwawelskiego”, Kraków Stolarska 6, Wszędzie do nabycia.